

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

14112 *Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, pel qual s'adopten determinades mesures en el marc del Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.*

I

El Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà, va néixer com a resposta d'urgència a la commoció que el conflicte a l'Orient Mitjà, iniciat el 28 de febrer passat mitjançant una operació militar conjunta dels Estats Units i Israel contra el règim de l'Iran, ha ocasionat no només a la regió –amb l'extensió del conflicte a l'Iran, el Líban, Bahrain, Qatar, els Emirats Àrabs Units i Kuwait, Israel, l'Aràbia Saudí, Turquia, l'Azerbaidjan i una base britànica situada a Xipre, i amb més de 4.000 morts, milers de ferits i desenes de milers de persones desplaçades–, sinó també en el context geopolític global i, molt particularment, en els mercats energètics.

Aquest Pla, que implicava la mobilització de 5.000 milions d'euros, s'estructurava en mesures de caràcter conjuntural, de resposta immediata a la guerra de l'Iran, i de caràcter estructural i estratègic, centrat en el llarg termini.

Així, en el primer dels eixos de mesures figuraven la baixada generalitzada de la fiscalitat energètica, els descomptes extraordinaris del bo social elèctric i tèrmic, així com la prohibició d'interrompre els subministraments essencials a les llars més vulnerables.

Així mateix, en aquest eix es van establir ajudes directes a transportistes, agricultors, ramaders i pescadors, amb l'objectiu d'evitar el trasllat dels increments dels costos als preus finals que suporten els consumidors. De la mateixa manera, es van reforçar les facultats de supervisió i sanció de les autoritats competents per garantir el funcionament correcte dels mercats afectats.

El segon eix del Pla responia a una lògica estructural i de llarg termini, mitjançant l'adopció de mesures orientades a reforçar la sobirania energètica i la resiliència de l'economia espanyola davant de crisis externes futures. Amb aquesta finalitat, el Pla comprenia actuacions destinades a agilitar la inversió en energies renovables i incrementar la capacitat d'emmagatzematge elèctric.

En definitiva, es tractava d'un pla integral que perseguia no només fer front a les conseqüències més immediates que ha provocat el conflicte a l'Orient Mitjà, sinó també enfortir els nostres sectors econòmics perquè, en definitiva, les famílies i els col·lectius més vulnerables veiessin alleujats els possibles efectes provocats per la guerra.

Després de l'aprovació del Pla, l'aplicació de les mesures de caràcter conjuntural va produir uns efectes positius de manera immediata sobre l'economia. En particular, la reducció temporal de la fiscalitat energètica es va traslladar de manera ràpida i significativa als preus finals dels carburants, i durant la primera setmana es va observar una transmissió pràcticament completa de la rebaixa tributària als preus de la gasolina i el gasoil: la gasolina 95 va reduir el preu un 14% i el gasoil A un 9% en els primers set dies d'aplicació de les mesures. Aquesta circumstància va permetre mitigar l'increment dels costos que suporten els sectors productius més exposats a l'evolució dels preus energètics, i també va contribuir a contenir les pressions inflacionistes derivades del conflicte i a limitar-ne la repercussió sobre els consumidors.

Les rebaixes fiscals adoptades en relació amb l'electricitat i el gas també van tenir una incidència favorable sobre l'evolució dels preus energètics durant els mesos posteriors a l'entrada en vigor del Pla. Com a resultat, a l'abril l'electricitat va registrar una variació interanual del -4,3%, mentre que la corresponent al gas natural es va situar en el -9,6%.

Aquesta reducció dels preus dels béns de consum energètic ha tingut un impacte directe en la inflació. En conjunt, les rebaixes fiscals temporals en l'àmbit energètic han reduït la taxa de variació interanual de l'IPC general 1 punt percentual durant els mesos de vigència d'aquestes.

El mes de juny, la situació entre l'Iran i els Estats Units ha entrat en una fase de desescalada, especialment després de la signatura, el 17 de juny de 2026, d'un memoràndum d'entesa orientat a posar fi als enfrontaments i les tensions que han marcat els darrers mesos.

Tot i que una gran part de la comunitat internacional ha rebut positivament l'acord perquè redueix el risc d'una guerra més àmplia a l'Orient Mitjà, persisteixen dubtes sobre l'aplicació efectiva i sobre l'evolució de les negociacions durant les properes setmanes.

A més, la reobertura física de l'estret d'Ormuz és un procés lent: la retirada de les mines fondejades durant el conflicte es pot prolongar durant mesos, segons els analistes internacionals; les primes de l'assegurança de guerra continuen per sobre dels nivells ordinaris, els analistes no esperen que el trànsit recuperi la normalitat a curt termini, i es preveu una recuperació encara més lenta del gas a causa dels danys que han sofert les infraestructures de processament del Golf.

La crisi, que, a més, ha reordenat en profunditat rutes i proveïdors, se suma a l'efecte que han tingut crisis internacionals successives, que han motivat l'adopció de mesures que van començar amb el Reial decret llei 6/2022, de 29 de març, davant de la guerra d'Ucraïna, van continuar amb el Reial decret llei 8/2023, de 27 de desembre, i la seva pròrroga mitjançant el Reial decret llei 4/2024, de 26 de juny, i han culminat, ara per ara, amb el mateix Reial decret llei 7/2026, de 20 de març. En totes aquestes mesures, el Govern ha conjugat la defensa de la solució diplomàtica amb la protecció de l'economia i de la població més vulnerable.

Espanya ha viscut aquests més de 110 dies de conflicte des d'una posició més sòlida que en episodis anteriors, amb uns preus del mercat majorista elèctric per sota de la mitjana europea. Això és degut al fet que el creixement intens de les energies renovables en el sistema elèctric ibèric ha reduït dràsticament el nombre d'hores en què el gas marca el preu de l'electricitat. De fet, davant els senyals de preu per sobre dels 100 €/MWh, Espanya ha registrat mitjanes d'entre 41 i 54 euros entre els mesos passats de març i maig.

Aquesta protecció de l'«escut renovable» permet als consumidors espanyols evitar un cost aproximat de 10 euros al mes, és a dir, al voltant del 19% de la factura d'una llar tipus. Amb tot, i malgrat els grans avenços en el desplegament renovable, la dependència energètica exterior persisteix en cotes elevades, de prop del 67% del consum total, sobretot fora de l'àmbit elèctric, cosa que manté les llars i les empreses exposades als sotracos d'uns mercats fòssils governats per tensions alienes al nostre país.

Per tot això, es considera necessari mantenir de manera transitòria determinades mesures que comprèn el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, i articular-ne la retirada progressiva a mesura que es consolidi l'estabilització dels mercats energètics i disminueixin els riscos associats a la conjuntura geopolítica actual.

Atenent l'evolució esperada del conflicte i l'estabilització progressiva dels mercats energètics, les mesures prorrogades mitjançant aquest Reial decret llei s'articulen de conformitat amb un esquema de retirada gradual («*phase out*») que s'ha de desplegar de manera esglaonada fins que desaparegui a finals del mes de setembre de 2026. Aquesta senda de sortida ordenada permet mesurar la retirada del suport públic amb la normalització efectiva de les condicions de mercat i evitar ajustos bruscos que es puguin traslladar de manera abrupta als preus que suporten les llars i les empreses.

S'exceptuen d'aquesta retirada progressiva les ajudes directes dirigides als professionals del transport, així com als agricultors, els ramaders i els pescadors, que s'han de mantenir íntegrament durant tot el període de vigència. L'exposició especial d'aquests col·lectius a l'evolució dels preus dels carburants, unida al seu paper determinant en la cadena de valor agroalimentària i logística, aconsella preservar l'abast

ple d'aquests suports a fi d'evitar efectes de segona ronda sobre el conjunt del cistell de consum i, en darrera instància, sobre els consumidors finals.

Finalment, aquest Reial decret llei es concep des d'una lògica de prudència i anticipació davant d'un escenari internacional que, malgrat els avenços registrats, continua envoltat d'incertesa. Per això, la norma s'ha dissenyat per respondre amb agilitat davant d'un deteriorament eventual de la situació, i s'hi ha incorporat un mecanisme de salvaguarda que permeti reactivar les mesures en tota la seva intensitat si la conjuntura així ho exigeix.

En concret, en cas que es registrin increments significatius en els índexs de preus de consum dels diferents productes energètics, les mesures han de recuperar automàticament el potencial complet i han de tornar a la vigència plena que preveu el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març. D'aquesta manera, es garanteix que el dispositiu de protecció de les llars i dels sectors productius més vulnerables romangui operatiu i plenament disponible mentre persisteixin els riscos associats a la situació geopolítica actual, i es dota la resposta pública de la flexibilitat necessària per adaptar-se a una realitat encara canviant.

II

La norma consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva estructurada en cinc capítols, trenta-dos articles, vuit disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

El capítol I d'aquest Reial decret llei preveu mesures en matèria energètica.

És important continuar el desplegament renovable, amb la finalitat de substituir l'ús dels combustibles importats i protegir els consumidors i el teixit productiu de la volatilitat i els riscos que aquests combustibles comporten. Amb l'objectiu d'accelerar aquest desplegament de manera ordenada, amb garanties socials i territorials plenes, l'article 20 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, va regular l'estàndard d'excel·lència social i territorial i els seus mecanismes d'acreditació, i l'article 26, el segell d'excel·lència social, territorial i ambiental aplicable al biometà, com a instrument de reconeixement de la seva producció sostenible. Per assegurar l'efectivitat plena de tots dos preceptes, cal habilitar la possibilitat d'un desplegament adequat mitjançant unes normes tècniques que elabori o adopti l'organisme nacional de normalització reconegut a Espanya. Per això, aquest Reial decret llei concreta el règim d'elaboració, adopció, manteniment i revisió d'aquestes normes, de manera que l'estàndard i el segell puguin produir sense dilació els efectes sobre l'acceleració dels projectes renovables.

D'altra banda, per agilitar la reducció urgent de l'exposició a la volatilitat dels combustibles fòssils en termes de preu i de proveïment, és necessari accelerar l'electrificació de la demanda i substituir l'ús de combustibles fòssils per electricitat en els diferents usos energètics per reduir la dependència.

Per fer-ho, s'ha d'avançar en el reforç de les xarxes elèctriques existents, orientades en particular a la connexió de demandes noves, per la qual cosa s'estableix que, amb caràcter general, en l'avaluació dels projectes de repotenciació de línies s'ha d'analitzar l'impacte incremental respecte de la situació existent.

La mobilitat elèctrica constitueix un altre vector fonamental en l'avenç necessari de l'electrificació, atès que el transport terrestre és un dels principals sectors consumidors de combustibles fòssils i s'ha mostrat especialment exposat a les conseqüències de la crisi de l'estret d'Ormuz. Un element clau per agilitar aquest desplegament necessari i urgent del vehicle elèctric és assegurar una xarxa adequada d'infraestructura de recàrrega. En aquest sentit, la Llei 9/2025, de 3 de desembre, de mobilitat sostenible, introduïa modificacions a l'article 15 de la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, amb l'objecte d'incrementar les obligacions d'instal·lació d'infraestructura de recàrrega per part dels operadors de les estacions de servei.

Aquest Reial decret llei modifica els apartats 2 bis i 8 de l'article 15 esmentat, amb la finalitat d'assegurar que les obligacions incorporades es puguin dur a terme amb

garanties plenes: la modificació és necessària per garantir la coherència en l'elaboració de les llistes de les instal·lacions de subministrament de combustibles i carburants obligades a instal·lar una infraestructura de recàrrega elèctrica, que permeti als titulars identificar si l'estació de servei corresponent és un subjecte obligat, i també és imprescindible aclarir els terminis de posada en servei de la infraestructura de recàrrega elèctrica.

D'altra banda, a mesura que s'avança en la transició energètica, amb l'objecte de reforçar la resiliència del sistema, cal aprofundir en un marc regulador que reconegui aquest nivell creixent d'actors i sotmeti els diferents agents al conjunt de drets i obligacions que els siguin aplicables. Per això, mitjançant aquest Reial decret llei es modifica la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, i es reconeix el conjunt d'obligacions que han de ser aplicables a les infraestructures d'evacuació compartida d'instal·lacions de producció. Addicionalment, és necessari continuar reforçant la contribució de tots els elements del sistema a una resiliència més elevada, que contribueix també a una programació més eficient, amb menys costos i emissions. En el cas de les xarxes de distribució, s'incorporen expressament funcions encomanades a les empreses distribuïdores en l'àmbit de les xarxes que gestionen, consistents a dur a terme i impartir les instruccions necessàries per operar correctament les seves xarxes, inclòs el control de tensió.

Un altre dels elements activadors del desenvolupament renovable és l'emmagatzematge, que permet reforçar la resiliència del sistema, maximitzar la integració de renovables i, amb això, reduir la dependència de combustibles subjectes a les volatilitats dels mercats internacionals. En el seu desenvolupament és determinant la implantació d'un mecanisme de capacitat, una mesura que té per objecte garantir que hi hagi capacitat suficient per produir, emmagatzemar o consumir electricitat de manera flexible i que la producció d'electricitat satisfaci la demanda prevista.

En aquest sentit, la Comissió Europea ha autoritzat recentment la posada en marxa d'aquest sistema a Espanya. Aquesta decisió d'autorització requereix una sèrie de reformes reguladores que s'han d'emprendre abans de posar en marxa aquest sistema, per la qual cosa s'han d'emprendre de manera immediata, a fi de poder activar el mecanisme com més aviat millor. En concret, cal modificar la Llei 24/2013, de 26 de desembre, per permetre el tancament de les instal·lacions quan es compleixin determinades condicions que ho facin possible sense comprometre la seguretat del subministrament, amb independència del pronunciament exprés de l'autoritat competent, així com reservar la titularitat de les instal·lacions de bombament a l'operador del sistema únicament als territoris no peninsulars de la Comunitat Autònoma de Canàries, mentre que a les Balears, Ceuta i Melilla, i en els altres casos, s'ha d'assignar mitjançant un procediment de concurrència competitiva.

De la mateixa manera, el desenvolupament de l'emmagatzematge als territoris no peninsulars és crucial per dotar aquests sistemes aïllats de capacitats noves que permetin reforçar la seguretat del subministrament i minimitzar el consum de combustibles fòssils. Les centrals convencionals en els sistemes insulars utilitzen combustibles fòssils, per la qual cosa la substitució de la reserva rodant per sistemes de bateries permet reforçar la seguretat del subministrament i reduir a curt termini el consum de combustibles fòssils i, amb això, reduir la dependència energètica exterior. Per facilitar-ho, s'habilita una categoria nova de mesures d'emergència als territoris no peninsulars per a la provisió de reserva rodant mitjançant bateries.

Finalment, advertida l'existència d'alguns aspectes susceptibles de millora en la regulació en matèria d'accés i connexió plantejats mitjançant el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, mitjançant aquest Reial decret llei es modifiquen. Així mateix, tal com ha ocorregut fins ara i des de l'aprovació del Reial decret llei esmentat, s'ha de garantir que la reducció dels tipus impositius aplicables als carburants arribi íntegrament a les persones consumidores i usuàries, i evitar que l'import de la reducció es destini, totalment o parcialment, a incrementar els marges empresarials, o que els seus efectes es neutralitzin mitjançant increments no justificats dels preus o els marges en la cadena

de distribució. Aquest objectiu s'ha de conciliar amb la llibertat de fixació de preus pròpia del mercat de productes petrolífers i amb la necessitat de prendre en consideració les circumstàncies objectives i verificables que incideixen en la formació dels costos i els marges dels diferents operadors.

Per tant, atesa l'extensió del suport als combustibles a través del manteniment de la rebaixa tributària, i amb la finalitat exposada en el paràgraf anterior, es reforcen les facultats d'informació i supervisió de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i es prolonguen temporalment les obligacions de tramesa setmanal d'informació sobre els costos d'adquisició i els preus de venda. Igualment, s'encomana a la Comissió el seguiment reforçat dels marges bruts de distribució durant la vigència de les reduccions impositives i es regula la identificació de possibles comportaments anòmals, amb l'audiència prèvia dels subjectes afectats. Finalment, per garantir estructuralment el funcionament correcte del mercat i la protecció necessària de les persones consumidores i usuàries, s'estableixen dos sistemes permanents: un pel qual els operadors majoristes han de trametre informació periòdicament a la Comissió, i un altre de seguiment dels marges bruts de distribució.

El capítol II recull mesures tributàries. A fi de pal·liar els efectes derivats de l'increment dels productes energètics, per als productes el consum dels quals està més estès, és a dir, el gasoil i les gasolines sense plom, en l'àmbit de l'impost sobre hidrocarburs es fa una baixada dels tipus de gravamen de 15 cèntims d'euro per litre el mes de juliol, de 10 cèntims d'euro per litre el mes d'agost i de 5 cèntims d'euro per litre el mes de setembre.

Això no obstant, si, per circumstàncies extraordinàries, el mes de juny de 2026 l'índex de preus de consum (IPC) de la gasolina o del gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, la baixada dels tipus de gravamen tant de la gasolina com del gasoil ha de ser de 20 cèntims per litre durant el mes d'agost i de 15 cèntims per litre durant el mes de setembre.

Si l'IPC de juliol supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, la baixada dels tipus de gravamen tant de la gasolina com del gasoil ha de ser de 20 cèntims per litre durant el mes de setembre.

Per a la resta dels productes energètics, que formen part de l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs i els tipus de gravamen dels quals es van rebaixar mitjançant el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, aquesta norma recull increments progressius durant els mesos de juliol, agost i setembre amb l'objectiu de recuperar els vigents abans de l'aprovació del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, esmentat.

Però també en aquest cas, si, per circumstàncies extraordinàries, el mes de juny o juliol l'IPC d'aquests productes experimenta un repunt superior al 15 per cent respecte de l'IPC dels mateixos mesos de l'any anterior, les baixades dels tipus han de ser més elevades.

D'altra banda, el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, en l'àmbit de l'impost sobre el valor afegit (IVA) i de l'impost especial sobre l'electricitat, va establir de manera extraordinària i temporal fins al 30 de juny de 2026 una reducció dels tipus impositius: en primer lloc, en l'IVA, amb una reducció del 21 al 10 per cent, aplicable als contractes d'energia elèctrica el terme fix de potència dels quals no superés els 10 kW, i als titulars de contractes de subministrament d'electricitat que fossin perceptors del bo social i, a més, tinguessin reconeguda la condició de vulnerable greu o vulnerable greu en risc d'exclusió social, així com al gas natural, les briquetes i els pèl·lets procedents de la biomassa i la fusta per a llenya.

En segon lloc, en l'impost especial sobre l'electricitat, amb una reducció del 5,11269632 per cent al 0,5 per cent, sempre que els nivells mínims d'imposició no fossin inferiors a 0,5 euros per megawatt hora si l'electricitat s'utilitzava amb fins professionals, o a 1 euro per megawatt hora en la resta dels casos, de conformitat amb el que estableix la Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre de 2003.

La rebaixa dels tipus no va ser aplicable durant el mes de juny de 2026, últim període de vigència, atès que el seu manteniment havia quedat subordinat a la pujada de l'IPC de l'electricitat i del gas natural, atesa la seva evolució favorable.

Això no obstant, s'ha considerat convenient incorporar un mecanisme de salvaguarda que, en cas d'un eventual deteriorament de la situació i una evolució desfavorable de l'IPC d'aquests productes energètics, permeti recuperar igualment les mesures anteriors de manera extraordinària i temporal durant els mesos d'agost i setembre de 2026.

Adicionalment, en l'àmbit de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica, mitjançant el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, es van introduir mesures relatives al càlcul de la base imposable i dels pagaments fraccionats corresponents a l'exercici 2026, de manera que per determinar-los es minorava l'import de les retribucions percebudes per la producció i la incorporació d'energia elèctrica durant el primer trimestre un 10 per cent, i totalment durant el segon trimestre.

Aquest Reial decret llei estableix que tampoc no s'ha de tenir en compte, per calcular la base imposable i els pagaments fraccionats corresponents al tercer i al quart trimestre, el 30 per cent de l'import de les retribucions percebudes per la producció i la incorporació d'energia elèctrica durant el tercer trimestre de 2026 i el 40 per cent de l'import de les retribucions percebudes per la producció i la incorporació d'energia elèctrica durant el quart trimestre de 2026.

D'altra banda, amb la finalitat de garantir l'equilibri del sistema pressupostari, de conformitat amb el que disposa la disposició addicional segona de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, en la mesura que està previst que determinats costos del sistema elèctric, corresponents a les anualitats per satisfer els drets de cobrament pendents del sistema elèctric, disminueixin a la meitat en l'exercici 2027 respecte dels de l'exercici 2026, el tipus de gravamen de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica per a l'any 2027 ha de ser del 3,5 per cent.

D'altra banda, i atès que en l'exercici 2028 i els següents està previst que no sigui necessari afectar recursos de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica per finançar determinats costos del sistema elèctric a què es refereix la disposició addicional segona de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, corresponents a les anualitats per satisfer els drets de cobrament pendents del sistema elèctric, el tipus de gravamen de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica per a l'any 2028 i els següents ha de ser del 0 per cent.

Així mateix, s'habilita l'actualització necessària dels paràmetres retributius del règim retributiu específic d'instal·lacions d'energies renovables, cogeneració i residus aplicables al semiperíode 2026-2028 per adaptar-se a aquesta modificació de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica.

A continuació, el capítol III estableix mesures en matèria agrària i pesquera per contribuir a pal·liar la situació provocada pel manteniment de la guerra a l'Orient Mitjà.

El sector agroalimentari i pesquer és un sector estratègic, per la seva rellevància econòmica i social, i perquè garanteix la seguretat alimentària de la població mitjançant el subministrament dels productes més essencials: els aliments.

Es tracta d'un àmbit d'activitat sotmès a grans tensions causades per factors exògens que s'han anat superposant, dels quals destaca la concatenació dels efectes, en alguns casos devastadors, de fenòmens climatològics extraordinaris de diversa índole, als quals ara s'uneix l'impacte que el conflicte bèl·lic a l'Iran genera per al sector, que afecta el flux comercial de matèries primeres i energètiques.

L'increment del preu del combustible també afecta el sector pesquer, que veu augmentats, així mateix, els costos estructurals per sortir a pescar. Aquesta situació posa en risc la viabilitat econòmica de nombrosos vaixells, atès que implicaria la paralització de l'activitat pesquera d'algunes flotes.

Atès que es mantenen les condicions que van motivar l'aprovació d'ajudes extraordinàries als costos derivats del combustible utilitzat pel sector agrari i pesquer, se n'acorda la pròrroga, i, així, es protegeixen aquests sectors davant del manteniment de la situació extraordinària, alhora que s'afegeixen a aquest increment de la seva durada

determinats matisos i millores en la gestió, fruit de l'experiència acumulada durant aquests mesos des de la seva implantació inicial, que en permetin el màxim desplegament i efectes.

Cal destacar que aquestes ajudes al gasoil agrari i pesquer, a més, s'ajusten a la «Comunicació de la Comissió Marc temporal d'ajuda en resposta a la crisi al Pròxim Orient (C(2026) 2947 final)» (METSAP), sens perjudici que es demani als serveis comunitaris la conformitat amb aquesta ampliació. En aquest marc, el càlcul de l'ajuda s'ha de fer de conformitat amb l'apartat 61 esmentat d'aquesta Comunicació, fins al 70% dels costos extraordinaris o, si escau, de conformitat amb l'apartat 63, fins a 50.000 EUR per empresa, i s'ha de mantenir el sistema de declaracions responsables que assegurin que els interessats compleixen tots els requisits que estableix aquesta normativa, especialment en matèria d'ajudes il·legals i empreses en crisi.

En matèria de fertilitzants, una altra de les entrades més directament afectades per la guerra, s'acorden diverses mesures, entre les quals destaca l'increment de les quanties inicials per hectàrea d'aquesta ajuda destinada a sufragar l'increment del cost d'adquisició dels fertilitzants, amb la finalitat de respondre a la situació actual.

A través d'aquestes mesures es contribueix a donar suport a la viabilitat empresarial i, amb això, al manteniment del teixit productiu i de l'ocupació, així com a la provisió de béns públics que ofereixen tant el sector agrari com el pesquer, que van des de la preservació del paisatge i la protecció ambiental fins a la fixació de població al medi rural o la redistribució correcta de rendes, tenint en compte que el sector agroalimentari, per la seva transcendència en termes socials, econòmics i ambientals, té un caràcter estratègic tant a Espanya com a tota la Unió Europea. La seva missió bàsica és proporcionar al ciutadà aliments sans, segurs i que, a més, responguin a les seves expectatives de qualitat, missió que la conjuntura actual pot posar en risc.

La concessió d'aquestes ajudes està condicionada a la notificació a la Comissió Europea i a la seva decisió sobre la compatibilitat d'aquestes amb el mercat únic.

D'altra banda, el capítol IV incorpora, en tres seccions, mesures en matèria de transports. La secció primera s'ocupa del transport terrestre per carretera, que constitueix un servei essencial per al funcionament de l'economia i el benestar de la ciutadania i és determinant per garantir tant el proveïment correcte de béns com la mobilitat de les persones i la cohesió territorial.

En aquest context, durant l'any 2026 el Govern ha anat adoptant diverses mesures urgents per fer front a l'impacte derivat de l'increment dels costos energètics sobre el sector del transport per carretera, particularment com a conseqüència de l'increment sostingut del preu dels carburants en un entorn internacional caracteritzat per una incertesa elevada.

Així, mitjançant el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, es van aprovar mesures extraordinàries per sufragar el preu de determinats productes energètics per a les empreses de transport per carretera.

Mitjançant aquest Reial decret llei es manté l'ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu de determinats productes energètics per a les empreses de transport per carretera que tenen dret a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional, i són beneficiaris de l'ajuda els titulars dels vehicles que especifica l'apartat 2 de l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

L'import de l'ajuda ha de ser de 10 cèntims d'euro per cada litre de gasoil per a ús general utilitzat com a carburant en el motor dels vehicles que especifica l'apartat 2 de l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, en els subministraments efectuats des de l'1 de juliol i fins al 31 de juliol de 2026, de 15 cèntims d'euro per cada litre de gasoil adquirit durant el mes d'agost de 2026 i de 20 cèntims d'euro per cada litre de gasoil adquirit durant el mes de setembre de 2026.

La mesura anterior, juntament amb la baixada del tipus impositiu del gasoil en l'impost sobre hidrocarburs, comporta una ajuda total de 20 cèntims per litre de gasoil adquirit durant els mesos de juliol, agost i setembre.

Paral·lelament, s'estableix una ajuda directa extraordinària i temporal per sufragar el preu de determinats productes energètics per a les empreses de transport per carretera que no es beneficiïn de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.

Són beneficiaris d'aquesta ajuda els titulars d'una autorització de transport de qualsevol de les classes VDE, VT, VTC, VSE, MDLE i MDPE, i els titulars d'autobusos urbans, que no tinguin dret a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs respecte del gasoil per a ús general.

La secció segona estableix, en l'àmbit del transport ferroviari, una línia addicional d'ajudes directes destinada a compensar l'impacte persistent dels costos energètics sobre les empreses operadores, per tal d'evitar efectes d'expulsió d'aquest mode de transport que puguin comprometre els objectius de sostenibilitat i eficiència del sistema logístic.

Finalment, la secció tercera, dedicada a l'àmbit del transport marítim, prorroga el sistema d'ajudes directes adoptat en normes anteriors i se'n manté la configuració basada en uns paràmetres objectius d'activitat vinculats al nivell efectiu de costos, cosa que en permet assegurar la proporcionalitat.

El capítol V preveu mesures de caràcter social. La situació d'inestabilitat internacional derivada dels conflictes a l'Orient Mitjà i, en concret, en un país tan estratègic com l'Iran, genera repercussions econòmiques importants que afecten directament tots els mercats, inclosos els laborals. L'augment del cost energètic per a les empreses, sobretot pel que fa als transports, comporta un increment dels costos de la mobilitat a què han de fer front les persones treballadores.

Per consegüent, es preveu que, en el cas de les empreses que estiguin obligades a disposar d'un pla de mobilitat sostenible i siguin beneficiàries de les ajudes directes que preveu aquest Reial decret llei, l'incompliment de l'obligació esmentada comporti el reintegrament de les ajudes rebudes.

Finalment, es determina que les empreses beneficiàries de les ajudes que preveu aquest Reial decret llei no poden efectuar, fins al 30 de setembre de 2026, acomiadaments ni cessaments d'activitat ni, en el cas de les cooperatives, adoptar acords en les seves assemblees generals que impliquin la reducció definitiva del nombre de llocs de treball o la modificació de la proporció de les qualificacions, quan aquestes mesures es justifiquin en causes de força major o en causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, que tinguin l'origen en la situació que regula aquest Reial decret llei.

La part final del Reial decret llei preveu una sèrie de disposicions.

La disposició addicional primera estableix el mecanisme de compensació al sector elèctric per la modificació de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica durant l'exercici 2026.

La disposició addicional segona preveu l'obligació de les estacions de servei i altres establiments de subministrament al detall de carburants i combustibles de donar la publicitat adequada a les mesures fiscals temporals en matèria energètica.

La disposició addicional tercera estableix que, amb els romanents de les despeses afectades al finançament de subvencions, es financin actuacions en les mateixes àrees polítiques del Pla de recuperació, transformació i resiliència quan, a través dels actes de verificació de la despesa de l'entitat executora de les fites i els objectius inclosos en la darrera sol·licitud de pagament, es posi de manifest que l'import finalment justificat i verificat és inferior al que es va considerar per avaluar els projectes presentats de la fita o l'objectiu i determinar-ne el compliment. Les entitats decisores han d'identificar les fites i els objectius que s'han d'acollir a aquest règim i la quantia afectada, a partir de la informació que proporcionin les entitats executores.

El Govern, mitjançant un acord del Consell de Ministres, pot dictar les instruccions que siguin necessàries per aplicar aquesta mesura i garantir l'execució final correcta dels fons del Mecanisme de Recuperació i Resiliència.

La disposició addicional quarta preveu, d'una banda, la notificació a la Comissió Europea dels tipus de gravamen de l'impost sobre hidrocarburs, de conformitat amb la Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre de 2003, i, de l'altra, remet al sistema d'ajudes d'Estat que sigui procedent.

Així, la percepció de les ajudes esmentades queda vinculada a l'establiment eventual d'un marc de compatibilitat del règim d'ajudes d'Estat per part de la Comissió Europea, de manera que l'efectivitat plena de les ajudes depèn de l'establiment d'un marc temporal d'ajudes estatals, d'una decisió de la Comissió Europea que autoritzi la compatibilitat de les ajudes amb el mercat interior, o d'un instrument equivalent, o de la seva subjecció a un règim de compatibilitat determinat. En aquest sentit, cal recordar que, l'abril de 2026, la Comissió Europea va adoptar, de conformitat amb l'article 107, apartat 3, lletra c), del Tractat de funcionament de la Unió Europea, un nou marc temporal d'ajudes d'Estat perquè els estats membres puguin donar suport als sectors econòmics específics més afectats en el context de la crisi a l'Orient Mitjà.

La disposició addicional cinquena es refereix a l'actualització, mitjançant una ordre ministerial i amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, dels paràmetres retributius del règim retributiu específic aplicables al semiperíode 2026-2028.

Al seu torn, la disposició addicional sisena estableix que les modificacions relatives a l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica que estableix aquest Reial decret llei es consideren un canvi regulador als efectes de revisió dels contractes i els instruments de cobertura a termini d'electricitat subscrits abans de la seva entrada en vigor, a fi de facilitar, tot respectant les relacions contractuals en l'àmbit privat, la translació dels efectes d'aquesta mesura necessària i urgent al conjunt dels consumidors.

D'altra banda, la disposició addicional setena avança de manera excepcional l'establiment de la llista d'estacions de servei obligades a instal·lar punts de recàrrega en els termes que estableix la Llei 7/2021, de 20 de maig, perquè aquesta s'aprovi i es publiqui en un termini màxim de 4 mesos per oferir un senyal durant l'any en curs, així com durant el primer semestre de 2028, i, d'aquesta manera, agilitar l'electrificació urgent i necessària del parc mòbil.

La disposició addicional vuitena introdueix un mecanisme perquè s'estudiï urgentment la salinitat, l'escalfament i la pèrdua de biomassa a les aigües de les rieres gallegues i els seus efectes en el descens de la productivitat en els sectors marisquer i pesquer.

Pel que fa al règim de dret transitori, la disposició transitòria primera estén transitòriament a la connexió entre la Península i Ceuta el règim d'operació que preveu per a l'enllaç peninsular-balear el Reial decret 1623/2011, de 14 de novembre, pel qual es regulen els efectes de l'entrada en funcionament de l'enllaç entre el sistema elèctric peninsular i el balear, i es modifiquen altres disposicions del sector elèctric.

D'altra banda, la disposició transitòria segona preveu que no es tinguin en consideració les bonificacions i les ajudes que preveu aquest Reial decret llei per calcular la revisió del preu del transport per carretera que s'estableix.

La disposició derogatòria única recull les normes que deroga aquest Reial decret llei. En particular, es deroga el capítol V del títol I del Reial decret llei 6/2022, de 29 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en el marc del Pla nacional de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna, mitjançant el qual es va transposar l'anomenada «*Fuel Quality Directive*».

En efecte, amb l'objectiu de reforçar el desplegament de les energies renovables en el sector del transport, l'ordenament jurídic espanyol preveu la implantació d'un marc regulador únic a partir de l'1 de gener de 2027, que s'ha de materialitzar en un reial decret d'impuls a la descarbonització del sector del transport i de foment dels combustibles renovables, en compliment de la Directiva (UE) 2023/2413 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 d'octubre de 2023, per la qual es modifiquen la Directiva (UE) 2018/2001, el Reglament (UE) 2018/1999 i la Directiva 98/70/CE pel que fa a la

promoció de l'energia procedent de fonts renovables i es deroga la Directiva (UE) 2015/652 del Consell (DER III).

Aquesta Directiva deroga l'article 7 *bis* de la «*Fuel Quality Directive*» esmentada i indica que «Les obligacions relatives a la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle i l'ús de biocarburants que estableix la Directiva 98/70/CE s'han de suprimir a fi de simplificar les obligacions reforçades de descarbonització dels combustibles que preveu la Directiva (UE) 2018/2001 i evitar-ne la doble regulació». Per això, i amb l'objectiu de complir el marc normatiu europeu i aclarir el marc normatiu que permeti accelerar el compliment dels objectius en matèria de combustibles renovables, es deroga el capítol V del títol I del Reial decret llei 6/2022, de 29 de març.

La disposició final primera introdueix determinats ajustos en la normativa aplicable a la revisió de preus en els contractes de transport per carretera, amb la finalitat de garantir la translació adequada de les variacions en el cost del combustible i reforçar la seguretat jurídica en les relacions contractuals.

La disposició final segona salvaguarda el rang de les disposicions reglamentàries que són objecte de modificació per part d'aquest Reial decret llei, perquè les puguin modificar normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

La disposició final tercera recull els títols competencials a l'empara dels quals es dicta el Reial decret llei.

La disposició final quarta habilita el Govern i les persones titulars dels diferents departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, perquè dictin les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

La disposició final cinquena estableix l'entrada en vigor del Reial decret llei l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

III

Concorren en les mesures i les actuacions que integren aquest Reial decret llei, per la seva naturalesa i finalitat, les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsit habilitant per a l'aprovació d'aquesta mena de normes.

L'article 86 de la Constitució espanyola permet al Govern dictar decrets llei en cas de necessitat urgent i extraordinària, sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

En aquest sentit, el Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació de necessitat extraordinària i urgent es pot deduir «d'una pluralitat d'elements», entre aquests, «els que queden reflectits en l'exposició de motius de la norma» (STC 6/1983, de 4 de febrer). D'altra banda, entre la situació de necessitat extraordinària i urgent que habilita l'ús del Reial decret llei i les mesures que aquest conté ha d'haver-hi una «relació directa o de congruència».

La necessitat extraordinària i urgent d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4, i 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió es tradueix en una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC, de 30 de gener de 2019). Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que, en cap cas, aquest Reial decret llei no constitueix un cas d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5, i 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

Per això, el Reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que la finalitat que justifica la legislació d'urgència, tal com reiteradament ha exigint el Tribunal Constitucional (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4;

137/2003, de 3 de juliol, FJ 3, i 189/2005, de 7 juliol, FJ 3), sigui subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, més encara quan la determinació d'aquest procediment no depèn del Govern.

Perquè concorri el pressupòsit de la necessitat extraordinària i urgent, la jurisprudència de l'alt tribunal exigeix, d'una banda, «la presentació explícita i raonada dels motius que el Govern ha tingut en compte per a la seva aprovació», és a dir, el que s'ha anomenat la situació d'urgència, i, de l'altra, «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-hi» (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4, i 61/2018, de 7 de juny, FJ 4).

Així, el pressupòsit habilitant troba la seva legitimitat en la necessitat d'abordar sense dilació una resposta a l'impacte econòmic greu que està originant el conflicte al golf Pèrsic, especialment sobre els mercats energètics, amb totes les implicacions que això comporta. Es tracta d'una conjuntura per a la qual s'han d'implementar immediatament les mesures necessàries, per l'afectació que comporta per a les llars, les empreses, les indústries i els serveis essencials.

En efecte, pel que fa a les mesures en matèria energètica, és imprescindible accelerar el desplegament renovable per reduir la dependència i l'exposició als combustibles fòssils, una necessitat que la crisi ha convertit en extraordinària i urgent. Igualment, amb la finalitat d'impulsar la mobilitat elèctrica i assegurar una xarxa adequada d'infraestructura de recàrrega, s'ha de modificar la Llei 7/2021, de 20 de maig.

D'altra banda, la modificació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, respon també a la necessitat extraordinària i urgent de facilitar una gestibilitat millor del sistema elèctric en el context del desplegament necessari i creixent de generació renovable i d'implantar el mecanisme de capacitat ja esmentat.

Pel que fa a les mesures tributàries, així com a les ajudes en matèria agrària i pesquera i de transports, que preveuen els capítols II, III i IV, respectivament, d'aquest Reial decret llei, la necessitat extraordinària i urgent es justifica per la necessitat de prorrogar –i, si s'escau, ajustar– les mesures que es van adoptar inicialment mitjançant el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, a les circumstàncies actuals, atès que, d'una banda, subsisteixen la majoria de les circumstàncies que en van motivar l'aprovació i, de l'altra, pel seu caràcter temporal i extraordinari, aquestes mesures tenen una eficàcia temporal limitada fins al 30 de juny de 2026.

Pel que fa a les mesures de caràcter social que estableix el capítol V, la urgència deriva, d'una banda, de la seva contribució a reduir la dependència energètica de les empreses i de les persones treballadores, sobretot la derivada de les necessitats de mobilitat, i, de l'altra, de la necessitat de dispensar una protecció adequada i immediata al treballador, per tal d'evitar l'acomiadament de persones treballadores de les empreses que facin ús de les ajudes directes que preveu la norma.

Finalment, a la part final de la norma, pel que fa a les disposicions addicionals, transitòries i finals, atès que complementen les mesures que preveu l'articulat del Reial decret llei i participen de les mateixes característiques, també està justificat el pressupòsit que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola. Això ocorre, en particular, amb les disposicions addicionals primera, segona i quarta a setena, les disposicions finals primera i segona, la disposició transitòria segona i la disposició derogatòria.

En el cas de la disposició addicional tercera, cal aprovar aquesta mesura mitjançant una norma amb rang de llei, ja que incideix en el règim d'afectació i vinculació dels crèdits que regulen l'article 37 del Reial decret llei 36/2020, de 30 de desembre, i la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023.

Pel que fa a la necessitat extraordinària i urgent que requereix l'article 86 de la Constitució, el pressupòsit habilitant en aquest cas rau en la necessitat d'aprovar aquesta mesura abans de la data de finalització del Pla, que, segons el Reglament (UE) 2021/241 del Parlament Europeu i del Consell, es produeix el 31 d'agost de 2026. A més,

la possibilitat que s'arbitra de destinar els romanents de les subvencions al finançament d'actuacions en les mateixes àrees polítiques que estableix el PRTR redunda en un compliment millor i més complet de les finalitats de l'MRR, impulsa el creixement sostenible, la transformació ecològica, la descarbonització de l'economia, la creació d'ocupació i la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, i garanteix l'execució plena dels fons esmentats. La urgència es justifica per la proximitat de la data de finalització del Pla, que impedeix assolir aquests objectius d'interès general mitjançant l'aprovació d'una llei de conformitat amb el procediment legislatiu ordinari, ni tan sols recorrent a la tramitació d'urgència.

Pel que fa a la disposició addicional vuitena, relativa a l'estudi urgent sobre la salinitat, l'escalfament i la pèrdua de biomassa a les ries gallegues, la necessitat extraordinària i urgent concorre perquè és imperatiu habilitar immediatament, i mitjançant una norma amb el rang de llei, una estructura jurídica que possibiliti dur a terme aquestes recerques i disposi el manament per als diferents ens implicats i la seva estructura orgànica de coordinació, atesa la gravetat de la situació i l'increment accelerat dels seus efectes sobre la sostenibilitat del sector, especialment de l'activitat de les mariscadores. Així mateix, cal tenir en compte que la seva gestió per les vies ordinàries comportaria una tramitació administrativa complexa que demoraria l'inici dels treballs i l'obtenció de resultats concloents que, amb aquest precepte, s'han d'obtenir al llarg d'aquest exercici, cosa que, al seu torn, permet disposar de la millor evidència científica perquè els poders públics implicats puguin adoptar les mesures corresponents immediatament. Qualsevol retard en la preparació dels treballs, la gestió dels estudis i el pagament dels mitjans humans i materials necessaris per assolir-los generaria una demora en l'inici dels treballs tècnics i de camp, el retard consegüent en l'elaboració de l'informe final i, en darrer terme, la impossibilitat de disposar durant aquesta mateixa campanya de la informació necessària per acordar les polítiques públiques adequades amb què fer front a aquesta situació que posa en risc cert la continuïtat de l'activitat.

Pel que fa a la disposició transitòria primera, durant els propers mesos s'han de completar els treballs tècnics per a l'entrada en servei de l'enllaç submarí que permet integrar el sistema elèctric de Ceuta en el peninsular, la qual cosa redueix dràsticament l'ús dels grups de generació fòssil situats en aquest territori, proporciona un subministrament més competitiu i permet aprofitar la capacitat de generació renovable disponible en el sistema peninsular.

És de necessitat extraordinària i urgent establir un règim de funcionament de l'enllaç compatible amb el marc normatiu europeu, que permeti, al seu torn, la continuïtat de la central existent a Ceuta com a capacitat de reserva en cas d'indisponibilitat transitòria d'algun dels cables que componen l'enllaç (per exemple, en moments de manteniment). Per fer-ho, s'estén a la connexió entre la Península i Ceuta el règim d'operació que preveu per a l'enllaç peninsular-balear el Reial decret 1623/2011, de 14 de novembre, pel qual es regulen els efectes de l'entrada en funcionament de l'enllaç entre el sistema elèctric peninsular i el balear, i es modifiquen altres disposicions del sector elèctric. Aquesta operació, tot i que és transitòria, permet emprar l'enllaç immediatament des de la posada en servei i reduir immediatament l'ús de combustibles fòssils a la central situada a la Ciutat Autònoma de Ceuta i, amb això, l'exposició a les situacions de volatilitat que genera la crisi a l'Orient Mitjà.

En definitiva, per tot el que s'ha exposat, ens trobem davant d'una situació de necessitat extraordinària i urgent que requereix una resposta normativa integral amb el rang de llei. Això és així perquè assistim a circumstàncies extraordinàries en què, a causa de la situació creada pel conflicte bèl·lic al voltant de l'Iran i el golf Pèrsic, s'ha produït un encariment abrupte i per sobre del que s'esperava dels subministraments estratègics d'hidrocarburs i matèries primeres, amb conseqüències en tots els sectors. Es pot afirmar que hi ha una connexió clara entre aquesta situació i la bateria de mesures de protecció social i autonomia energètica que es preveu davant de la disrupció creada pel conflicte. L'absència d'una resposta immediata per part del Govern i de

l'Administració pública a aquests problemes implicaria un perjudici molt greu a l'estabilitat dels preus de l'energia i, en definitiva, del cost de la vida.

Aquestes circumstàncies comporten que la tramitació ordinària legislativa endarrerriria massa l'aplicació de les mesures proposades, quan la realitat actual exigeix necessàriament adoptar-les urgentment.

Finalment, també cal destacar que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

En aquest sentit, i en relació amb la prohibició d'afectació als drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, la doctrina constitucional consolidada es resumeix a l'STC 139/2016, de 21 de juliol (FJ 6), «1r) (...) aquest Tribunal ha rebutjat una interpretació extensiva d'aquest límit que implicaria el buidatge de la figura del decret llei, i el faria «inservible per regular amb més o menys incidència qualsevol aspecte concernent a les matèries incloses en el títol I de la Constitució»; 2n) La clàusula restrictiva s'ha d'entendre de manera que no es redueixi al no-res la figura del decret llei, de manera que el que es prohibeix constitucionalment és que es reguli un règim general d'aquests drets, deures i llibertats o que vagi en contra del contingut o els elements essencials d'alguns d'aquests drets (STC 111/1983, de 2 de desembre, FJ 8, confirmada per d'altres de posteriors); 3r) El Tribunal no s'ha de fixar únicament en la manera en què es manifesta el principi de reserva de llei en una determinada matèria, sinó més aviat ha d'examinar si hi ha «afectació» pel decret llei d'un dret, un deure o una llibertat que regula el títol I de la CE, la qual cosa ha d'exigir tenir en compte la configuració constitucional del dret, el deure o la llibertat afectat en cada cas i fins i tot la seva ubicació sistemàtica en el text constitucional i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti (...)».

En particular, el caràcter específic i molt delimitat de les mesures tributàries d'aquest Reial decret llei, en què, a més, totes tenen un contingut favorable per als contribuents, permet afirmar que aquestes mesures no representen una afectació al deure de contribució al sosteniment de les despeses públiques que preveu l'article 31.1 de la Constitució espanyola, segons ho ha interpretat la jurisprudència constitucional.

En aquest sentit, dins del títol I de la Constitució espanyola s'insereix l'article 31.1, del qual es deriva el deure de «tothom» de contribuir al sosteniment de les despeses públiques; fet que implica que un dels deures l'afectació dels quals està vedada al decret llei és el deure de contribuir al sosteniment de les despeses públiques. El decret llei «no pot alterar ni el règim general ni els elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, i així afecta el deure general dels ciutadans de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just»; vulnera l'article 86.1 de la CE i, en conseqüència, «qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari» (STC 182/1997, FJ 7; 100/2012, FJ 9; 139/2016, FJ 6, i 35/2017, FJ 5, per totes). De conformitat amb el que s'ha indicat, cal tenir en compte, en cada cas, «sobre quin tribut concret incideix el decret llei –constatant-ne la naturalesa, l'estructura i la funció que compleix dins del conjunt del sistema tributari, així com el grau o la mesura en què intervé el principi de capacitat econòmica–, quins elements –essencials o no– resulten alterats per aquest mode excepcional de producció normativa i, finalment, quina és la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti» (STC 182/1997, FJ 7; 189/2005, FJ 7, i 83/2014, FJ 5).

IV

Aquest Reial decret llei respon als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les

administracions públiques, atès que el principi de necessitat ha quedat acreditat gràcies a la justificació i la concurrència del pressupòsit habilitant que exigeix l'article 86.1 de la Constitució espanyola perquè el Govern aprovi reials decrets llei, i que ha quedat detallat a l'apartat anterior d'aquesta part expositiva.

La protecció de l'interès general exigeix un vehicle jurídic eficaç, i, així, el reial decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne l'assoliment. Igualment, la norma està en consonància amb el principi de proporcionalitat, ja que es tracta de la regulació mínima i indispensable, com ja s'ha assenyalat, per a l'assoliment dels objectius descrits al llarg d'aquesta norma. El principi de seguretat jurídica està plenament garantit, perquè la norma respecta i s'insereix coherentment dins del sistema de fonts i amb la resta de l'ordenament jurídic.

Arran de la situació de necessitat extraordinària i urgent analitzada provocada per la situació de conflicte a l'Iran, l'aprovació d'un reial decret llei, atès el rang legal exigible de moltes de les mesures que s'han d'implementar i davant de les alternatives possibles, fa que aquesta norma s'erigeixi en l'opció més adequada i pertinent.

Pel que fa al principi de transparència, i si bé la norma està exempta de dur a terme els tràmits de consulta pública i audiència i informació pública, tal com estableix l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, els objectius que pretén aquest Reial decret llei estan nítidament explicats tant a la part expositiva com a la memòria que el fonamenta. Igualment, el principi de transparència es materialitza per la plasmació dels objectius que persegueix la norma i amb la seva remissió posterior al Congrés dels Diputats per convalidar-lo en debat públic.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, aquest Reial decret llei ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives per a la ciutadania.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.6a, 7a, 13a, 14a, 15a, 19a, 21a, 23a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil; legislació laboral, sens perjudici que l'executin els òrgans de les comunitats autònomes; bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; hisenda general i deute de l'Estat; foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica; pesca marítima, sens perjudici de les competències que s'atribueixin a les comunitats autònomes en l'ordenació del sector; ferrocarrils i transports terrestres que transcorrin pel territori de més d'una comunitat autònoma; legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sens perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció, i bases del règim miner i energètic.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta dels ministres i les ministres de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts; d'Hisenda; de Transports i Mobilitat Sostenible; de Treball i Economia Social; d'Agricultura, Pesca i Alimentació; per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic; d'Economia, Comerç i Empresa, i de Drets Socials, Consum i Agenda 2030, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de juny de 2026,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures en matèria energètica

Article 1. Modificació de la Llei 17/2013, de 29 d'octubre, per a la garantia del subministrament i l'increment de la competència en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

Els apartats 1 i 2 de l'article 5 de la Llei 17/2013, de 29 d'octubre, per a la garantia del subministrament i l'increment de la competència en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, queden modificats en els termes següents:

«1. En els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars les instal·lacions de bombament tenen com a finalitats principals la garantia del subministrament, la seguretat del sistema i la integració d'energies renovables no gestionables. En el cas dels territoris no peninsulars de la Comunitat Autònoma de Canàries, la titularitat de les instal·lacions de bombament ha de correspondre a l'operador del sistema. En els territoris no peninsulars restants i en tots els altres casos, la titularitat d'aquestes instal·lacions s'ha d'assignar de conformitat amb el que estableixen els apartats següents d'aquest article.

2. En els casos en què la titularitat de les instal·lacions de bombament no correspongui a l'operador del sistema, la titularitat d'aquestes instal·lacions correspon a qui resulti adjudicatari d'un procediment de concurrència competitiva convocat en els termes que reglamentàriament es determinin per un reial decret del Consell de Ministres. Amb aquesta finalitat, s'ha de sol·licitar un informe a la comunitat autònoma o ciutat autònoma interessada en cada cas perquè, en allò que pugui afectar l'exercici concret de les seves competències, pugui fer observacions que s'han de fer constar en la resolució del procediment.

Les instal·lacions de bombament tenen les mateixes limitacions de titularitat que estableix l'article 1.3 d'aquesta Llei per a les instal·lacions de generació en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

Les instal·lacions adjudicatàries d'aquests procediments de concurrència competitiva no requereixen la resolució de compatibilitat que preveu l'article 2.»

Article 2. Modificació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.

Es modifica la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, en els termes que es recullen a continuació:

U. S'afegeix un paràgraf addicional a l'article 21.5, amb la redacció següent:

«Les infraestructures d'evacuació compartides s'han d'operar en els termes que es despleguin reglamentàriament.»

Dos. S'afegeix un paràgraf addicional a l'article 26.3.a), amb la redacció següent:

«Les instal·lacions de producció amb infraestructures d'evacuació compartides han d'operar aquestes infraestructures d'evacuació i mantenir-les en els termes que prevegi la normativa aplicable.»

Tres. S'afegeix un apartat l) nou a l'article 26.3, amb la redacció següent:

«l) Les instal·lacions de producció amb infraestructures d'evacuació compartides han de proporcionar al gestor de la xarxa de transport i als gestors de les xarxes de distribució informació suficient per fer la coordinació adequada entre les xarxes i possibilitar, així, que es garanteixi una operació segura.»

Quatre. S'afegeix un apartat v) nou a l'article 40.2, amb la redacció següent:

«v) Dur a terme les actuacions i impartir les instruccions necessàries per a l'operació correcta de les seves xarxes, inclòs el control de tensió, de conformitat amb els criteris de fiabilitat i seguretat que s'estableixin, amb la coordinació deguda amb la resta de gestors de la xarxa.»

Cinc. S'afegeix una disposició addicional vint-i-quatrena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-quatrena. *Nova categoria de mesures d'emergència als territoris no peninsulars per a la provisió d'una reserva rodant mitjançant bateries.*

1. Excepcionalment, en els sistemes elèctrics aïllats en què, a causa de la seva mida i les característiques del seu parc generador, l'operador del sistema constati que hi ha una manca de reserva rodant que faci necessari emprar i activar els plans de desllast de demanda com a mecanisme alternatiu de provisió d'aquesta reserva, la comunitat o la ciutat autònoma afectada pot sol·licitar al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic el reconeixement parcial de les repercussions econòmiques per adoptar mesures per a la provisió d'una reserva rodant, amb caràcter previ a la seva adopció. El règim de reconeixement s'ha de dur a terme en els mateixos termes i condicions que preveu l'article 59 del Reial decret 738/2015, de 31 de juliol, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica i el procediment de despatx en els sistemes elèctrics dels territoris no peninsulars, amb les particularitats que estableix aquesta disposició.

2. Només es poden reconèixer les repercussions econòmiques a l'empara del que estableix l'apartat anterior quan la provisió de la reserva rodant es plantegi a partir de bateries i mentre no hi hagi alternatives per proveir aquesta reserva a un cost més baix.

3. La sol·licitud de la comunitat o la ciutat autònoma afectada ha d'anar acompanyada d'un informe justificatiu de l'operador del sistema en què es posi de manifest la necessitat de disposar d'aquestes capacitats i que inclogui el temps que s'estima que cal mantenir la mesura d'emergència. A més, aquest informe ha de definir les característiques tècniques del sistema d'emmagatzematge i ha d'incloure, almenys, el dimensionament previst, la capacitat de regulació en el rang de funcionament, els requisits tècnics de connexió, els modes de control i les altres funcionalitats que siguin prioritàries per garantir l'operació segura d'aquest sistema elèctric aïllat.

4. El reconeixement de les repercussions econòmiques s'ha de limitar a un màxim del 25 per cent del cost total previst de les inversions, i la comunitat o la ciutat autònoma afectada ha de garantir la suficiència d'ingressos per al 75 per cent restant amb recursos propis o provinents d'ajudes públiques de l'àmbit europeu.»

Article 3. *Modificació de la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica.*

La Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'article 15.2 *bis*, que passa a tenir la redacció següent:

«Els qui tinguin la titularitat de les instal·lacions de subministrament de combustibles i carburants a vehicles amb un volum anual agregat de vendes de gasolina i gasoil A el 2025 que sigui superior o igual a 10 milions de litres han d'instal·lar, per cadascuna d'aquestes instal·lacions, almenys una infraestructura

consistent en un grup de recàrrega elèctrica d'una potència igual o superior a 400 kW, que inclogui almenys un punt de recàrrega amb una potència disponible individual d'almenys 150 kW de recàrrega elèctrica en corrent continu. Addicionalment, els qui tinguin la titularitat de les instal·lacions de subministrament de combustibles i carburants a vehicles amb un volum anual agregat de vendes de gasolina i gasoil A el 2027 i en endavant que sigui superior o igual a 10 milions de litres han d'instal·lar, per cadascuna d'aquestes instal·lacions, almenys una infraestructura consistent en un grup de recàrrega elèctrica d'una potència igual o superior a 600 kW, que inclogui almenys un punt de recàrrega amb una potència disponible individual d'almenys 150 kW de recàrrega elèctrica en corrent continu. En tots dos casos, la infraestructura de recàrrega elèctrica ha de prestar servei en el termini de vint-i-un mesos des de la publicació de les resolucions a què fa referència l'apartat 7 d'aquest article.»

Dos. Es modifica l'article 15.8, que passa a tenir la redacció següent:

«Les instal·lacions de subministrament de combustibles i carburants que dos anys abans de la publicació de les resolucions a què fa referència l'apartat 7 d'aquest article superin el llindar de vendes anuals de gasolina i gasoil A que estableixen els apartats 2, 2 bis i 3 d'aquest article estan obligades a instal·lar almenys una infraestructura de recàrrega elèctrica en els mateixos termes i terminis que els que indiquen els apartats esmentats. Els terminis de posada en servei de les infraestructures de recàrrega s'entenen iniciats des de la publicació de les resolucions a les quals fa referència l'apartat 7 d'aquest article.»

Article 4. Modificació del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.

Es modifica el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà, que queda redactat en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 7 de l'article 11, que té la redacció següent:

«7. En els termes que s'estableixin reglamentàriament, l'incompliment del pagament corresponent a la prestació per reserva de capacitat d'accés a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica pot implicar la caducitat automàtica dels permisos d'accés i connexió. En tot cas, els permisos esmentats caduquen automàticament quan l'incompliment del pagament sigui, en un trimestre natural, superior al 10 per cent de la quantia que s'hagi d'abonar en el trimestre esmentat de conformitat amb el que estableix aquest article. Per calcular aquest percentatge, s'han de tenir en compte les quanties acumulades d'impagament des de l'inici de les obligacions de pagament derivades de la prestació per reserva de capacitat.

La caducitat dels permisos d'accés i connexió per les causes que preveu el paràgraf anterior, o per qualsevol de les causes que inclou l'article 26 del Reial decret 1183/2020, de 29 de desembre, i la normativa restant que sigui aplicable, implica que els subjectes titulars perden el dret a qualsevol minoració o devolució de la prestació per reserva de capacitat que estableix aquest article.»

Dos. Es modifica el segon paràgraf de l'article 22.2, que queda redactat en els termes següents:

«Així mateix, aquest article també és aplicable a les repotenciacions de les xarxes de transport i distribució sempre que la modificació no representi un canvi del traçat afectat.»

Tres. Es modifica l'apartat c) de l'article 22.3, que queda redactat en els termes següents:

«c) La modificació dels límits de potència instal·lada als quals s'aplica aquest article.»

Quatre. S'afegeix una disposició addicional quinzena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional quinzena. Desplegament tècnic de l'estàndard d'excel·lència social i territorial i el segell d'excel·lència social, territorial i ambiental.»

L'estàndard d'excel·lència social i territorial, així com els seus mecanismes d'acreditació, que preveu l'article 20, i el segell d'excel·lència social, territorial i ambiental, que preveu l'article 26, es poden desplegar mitjançant unes normes tècniques que elabori o adopti l'organisme nacional de normalització reconegut a Espanya. Si s'escau, es pot establir l'acreditació per tercers mitjançant entitats degudament acreditades per l'Entitat Nacional d'Acreditació.

Amb la finalitat de garantir el desplegament, el manteniment, la revisió i l'actualització de les normes tècniques esmentades, la Secretaria d'Estat d'Energia pot finançar les actuacions necessàries perquè l'organisme nacional de normalització reconegut a Espanya elabori, adopti, mantingui, revisi i actualitzi aquestes normes tècniques.

Mitjançant una resolució de la persona titular de la Secretaria d'Estat d'Energia s'han de concretar les actuacions objecte de finançament, la quantia màxima, les condicions d'execució i justificació, així com els mecanismes de seguiment i control que siguin aplicables.

El finançament de les actuacions esmentades queda condicionat a l'existència d'un crèdit adequat i suficient en l'exercici pressupostari corresponent.»

Cinc. Es modifica l'article 28.1, que queda redactat en els termes següents:

«1. S'habilita la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència per sol·licitar la informació que sigui necessària als agents que participin en la distribució majorista i detallista de productes petrolífers, en particular en relació amb preus, volums de venda, costos i qualssevol altres dades rellevants per a l'anàlisi del funcionament del mercat. Així mateix, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència pot requerir informació equivalent a altres agents de la cadena d'aprovisionament quan sigui necessari per contrastar l'evolució dels preus majoristes aplicats a les instal·lacions de subministrament al detall o per exercir les seves funcions de supervisió del mercat de distribució de carburants.»

Sis. Es modifica l'article 28.2, que queda redactat en els termes següents:

«2. Fins al 31 de desembre de 2026, els operadors a l'engròs de productes petrolífers a Espanya han de reportar setmanalment a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència informació sobre els seus costos d'adquisició de productes petrolífers i els preus de venda de carburant a les estacions de servei, tant les integrades en la seva xarxa de distribució tal com defineix el Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, com a les estacions de servei independents. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de traslladar aquesta informació al Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa, al Ministeri d'Hisenda, al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, i al Ministeri de Drets Socials, Consum i Agenda 2030.»

Set. Es modifica l'article 28.5, que queda redactat en els termes següents:

«5. L'incompliment dels requeriments d'informació a què fa referència l'apartat 1, de les obligacions d'informació periòdica que preveu l'apartat 2, així com de les obligacions de subministrament d'informació que preveu l'apartat 6, té la consideració d'infracció greu, d'acord amb el que preveu l'article 110.f) de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.»

Vuit. Es modifica l'article 28.6, que queda redactat en els termes següents:

«6. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha d'aprovar un sistema permanent de tramesa d'informació per part dels operadors a l'engròs de productes petrolífers, que ha de comprendre informació equivalent a la que preveu l'apartat 2 sobre els seus costos d'adquisició de productes petrolífers i els preus de venda de carburants.

La Comissió ha de determinar el contingut, la periodicitat, el format i el procediment de tramesa de la informació. L'obligació de subministrar informació és exigible des de l'endemà de la finalització del període que preveu l'apartat 2.»

Nou. S'introdueix un article 28 *bis* nou, amb la redacció següent:

«Article 28 *bis*. *Seguiment reforçat dels marges bruts de distribució de carburants.*

1. Durant la vigència de les mesures de reducció d'impostos sobre carburants que preveu aquest Reial decret llei, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de fer un seguiment reforçat dels marges bruts de distribució de carburants.

L'indicador de marge brut s'ha de calcular de conformitat amb la metodologia emprada en el seu Informe INF/DE/087/26 sobre el funcionament del mercat de distribució i comercialització de carburants o, si s'escau, amb la metodologia que la Comissió aprovi de manera motivada per al segment d'activitat corresponent.

2. Amb caràcter excepcional respecte del que disposa l'article 38 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, durant la vigència de les mesures de reducció d'impostos sobre carburants que preveu aquest Reial decret llei, tenen la consideració d'estacions de servei amb un «possible comportament anòmal» les estacions de servei per a les quals l'indicador del marge brut acumulat superi el valor esperat en més d'una breixa, expressada en cèntims d'euro per litre, que ha de fixar la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. S'entén per marge brut acumulat esperat el resultat de sumar al marge brut de distribució mitjà de 2025 registrat per a l'estació de servei de què es tracti un factor representatiu de l'increment dels costos associats a les obligacions normatives entre el 2025 i el 2026.

A aquests efectes, s'han de prendre en consideració les circumstàncies objectives i verificables que incideixin en la formació del marge brut des de l'inici de la reducció d'impostos, incloent-hi els increments de costos degudament acreditats que siguin directament imputables a l'activitat de comercialització o distribució afectada, sempre que no s'hagin incorporat ja al factor que preveu el paràgraf anterior.

3. Quan la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència aprecii un «possible comportament anòmal» en una estació de servei, ho ha de posar en coneixement del seu titular o gestor i li ha de requerir que aporti una justificació suficient de les desviacions observades o, si s'escau, adopti mesures per revertir-les. Si considera que la desviació no està justificada, la Comissió ha d'acordar la inclusió de l'estació en una relació pública que ha de mantenir actualitzada a la seva seu electrònica. La inclusió no té caràcter sancionador ni perjudica l'existència

d'una infracció administrativa. La Comissió ha d'acordar l'exclusió de l'estació quan deixi de concórrer la circumstància que en va motivar la inclusió.

La relació pública ha d'identificar, almenys, la instal·lació afectada, el període avaluat i els productes afectats. La informació relativa a les estacions esmentades ha de romandre accessible a la seu electrònica de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència durant els tres mesos següents a la seva exclusió de la relació esmentada, amb la indicació expressa d'aquesta circumstància, únicament als efectes de les reclamacions que preveu l'article 28 *ter*.

4. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de fer el seguiment permanent dels marges bruts de distribució dels operadors a l'engròs, dels titulars o gestors d'instal·lacions de subministrament al detall i de les instal·lacions afectades. La CNMC ha de publicar periòdicament els resultats d'aquest seguiment i hi pot incloure informació individualitzada sobre aquests subjectes. La publicació regular d'aquesta informació s'ha de fer des de l'endemà de la finalització del període que preveu l'apartat 2.»

Deu. S'introdueix un article 28 *ter* nou, amb la redacció següent:

«Article 28 *ter*. *Reclamacions per desviacions en la translació de les reduccions impositives aplicables als carburants.*

La inclusió d'una estació de servei en la relació pública que preveu l'apartat 3 de l'article 28 *bis* pot ser utilitzada per les persones consumidores com a element indiciari, que s'ha de valorar juntament amb les altres circumstàncies concurrents, en les reclamacions que adrecin al titular o el gestor de l'estació de servei i, si aquest no les atén, davant les autoritats competents en matèria de consum, de conformitat amb la normativa de protecció dels consumidors i sens perjudici de la via judicial ni de les inspeccions corresponents de l'Agència Estatal d'Administració Tributària. A aquests efectes, les autoritats competents en matèria de consum poden requerir a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència la informació que sigui necessària per exercir les seves competències en relació amb les reclamacions esmentades, i la Comissió els l'ha de facilitar. La informació obtinguda així només es pot emprar per a aquesta finalitat i conserva, si s'escau, el caràcter confidencial.

Quan un operador a l'engròs o un altre distribuïdor majorista hagi fixat el preu final, el titular o el gestor de l'estació de servei ho ha de posar en coneixement de la persona consumidora, amb indicació de la seva identitat i les dades de contacte, perquè la persona consumidora pugui adreçar la reclamació directament contra aquest operador o distribuïdor, que té la condició de subjecte responsable davant la persona consumidora.

A aquest efecte, el subjecte responsable les ha d'atendre i contestar de manera motivada i gratuïta mentre duri la inclusió de l'estació de servei en la relació pública i durant els tres mesos següents a la seva exclusió, i ha d'informar de la manera de presentar-les de manera visible en el mateix establiment i en la seva pàgina web, si en té.

En cas d'una resolució desestimatòria, l'empresa ha d'informar en la mateixa resolució sobre els sistemes de resolució extrajudicial de conflictes als quals la clientela pot tenir accés i sobre com hi pot accedir. Igualment, les empreses que no estiguin adherides a aquests sistemes de resolució han d'informar els seus clients, en la resolució desestimatòria, sobre els organismes als quals poden acudir per defensar els seus drets i, almenys, sobre els organismes sectorials i els acreditats en el seu territori en virtut de la Llei 7/2017, de 2 de novembre.»

Onze. Es modifica l'apartat c) de la disposició transitòria quarta, que queda redactat en els termes següents:

«c) En el termini de 4 anys des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, quan el promotor no hagi signat el contracte tècnic d'accés que regula l'article 21.»

CAPÍTOL II

Mesures tributàries

Article 5. *Tipus de gravamen de l'impost sobre hidrocarburs aplicables el mes de juliol de 2026.*

Amb efectes des de l'1 de juliol i una vigència fins al 31 de juliol de 2026, els tipus impositius que regula la tarifa 1a de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, són els següents:

Epígraf 1.1 Gasolines amb plom: 433,79 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.1 Gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 303,35 euros per 1.000 litres de tipus general i 50,57 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.2 Les altres gasolines sense plom: 273,54 euros per 1.000 litres de tipus general i 49,15 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Secció 1.3 Gasoils per a ús general: 185,50 euros per 1.000 litres de tipus general i 43,50 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.4 Gasoils utilitzables com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible: 32,50 euros per 1.000 litres de tipus general i 7,43 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.5 Fueloils: 12,76 euros per tona de tipus general i 2,74 euros per tona de tipus especial.

Epígraf 1.6 GLP per a ús general: 57,47 euros per tona.

Epígraf 1.8 GLP destinats a usos diferents dels de carburant: 3,75 euros per tona.

Epígraf 1.9 Gas natural per a ús general: 1,15 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.1 Gas natural destinat a usos diferents dels de carburant, així com el gas natural destinat a l'ús com a carburant en motors estacionaris: 0,39 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.2 Gas natural destinat a usos amb fins professionals sempre que no s'utilitzin en processos de cogeneració i generació directa o indirecta d'energia elèctrica: 0,15 euros per gigajoule.

Als efectes del que preveu aquest epígraf, es considera gas natural destinat a usos amb fins professionals els subministraments de gas natural efectuats per al seu consum en plantes i instal·lacions industrials, amb exclusió del que s'utilitzi per produir energia tèrmica útil l'aprofitament final de la qual es produeixi en establiments o locals que no tinguin la condició de plantes o instal·lacions industrials. Així mateix, té la consideració de gas natural destinat a usos amb finalitats professionals el gas natural utilitzat en cultius agrícoles.

Epígraf 1.11 Querosè per a ús general: 306 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.12 Querosè destinat a usos diferents dels de carburant: 19,68 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.13 Bioetanol i biometanol per a ús com a carburant:

a) Bioetanol i biometanol mesclat amb gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 303,35 euros per 1.000 litres de tipus general i 50,57 euros per 1.000 litres de tipus especial.

b) Bioetanol i biometanol, mesclat amb les altres gasolines sense plom o sense mesclar: 273,54 euros per 1.000 litres de tipus general i 49,15 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.14 Biodièsel per a ús com a carburant: 185,50 euros per 1.000 litres de tipus general i 43,50 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.15 Biodièsel per a ús com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible, i biometanol per a ús com a combustible: 32,50 euros per 1.000 litres de tipus general i 7,43 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Article 6. Tipus de gravamen de l'impost sobre hidrocarburs aplicables el mes d'agost de 2026.

Amb efectes des de l'1 d'agost i una vigència fins al 31 d'agost de 2026, els tipus impositius que regula la tarifa 1a de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, són els següents:

Epígraf 1.1 Gasolines amb plom: 433,79 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.1 Gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 346,21 euros per 1.000 litres de tipus general i 57,71 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus general ha de ser de 260,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 43,42 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.2.2 Les altres gasolines sense plom: 315,92 euros per 1.000 litres de tipus general i 56,77 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus general ha de ser de 231,15 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 41,54 euros per 1.000 litres.

Secció 1.3 Gasoils per a ús general: 226 euros per 1.000 litres de tipus general i 53 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus general ha de ser de 144,99 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 34,01 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.4 Gasoils utilitzables com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible: 47,90 euros per 1.000 litres de tipus general i 10,95 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus general ha de ser de 17,09 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 3,91 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.5 Fueloils: 13,18 euros per tona de tipus general i 2,82 euros per tona de tipus especial.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus general ha de ser de 12,35 euros per 1 tona i el tipus especial de 2,65 euros per tona.

Epígraf 1.6 GLP per a ús general: 57,47 euros per tona.

Epígraf 1.8 GLP destinats a usos diferents dels de carburant: 7,5 euros per tona.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.2 Hidrocarburs líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus ha de ser de 0 euros.

Epígraf 1.9 Gas natural per a ús general: 1,15 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.1 Gas natural destinat a usos diferents dels de carburant, així com el gas natural destinat a l'ús com a carburant en motors estacionaris: 0,48 euros per gigajoule.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus ha de ser de 0,3 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.2 Gas natural destinat a usos amb fins professionals sempre que no s'utilitzin en processos de cogeneració i generació directa o indirecta d'energia elèctrica: 0,15 euros per gigajoule.

Als efectes del que preveu aquest epígraf, es considera gas natural destinat a usos amb fins professionals els subministraments de gas natural efectuats per al seu consum en plantes i instal·lacions industrials, amb exclusió del que s'utilitzi per produir energia tèrmica útil a l'aprofitament final de la qual es produeixi en establiments o locals que no tinguin la condició de plantes o instal·lacions industrials. Així mateix, té la consideració de gas natural destinat a usos amb finalitats professionals el gas natural utilitzat en cultius agrícoles.

Epígraf 1.11 Querosè per a ús general: 306 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.12 Querosè destinat a usos diferents dels de carburant: 39,36 euros per 1.000 litres.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus de gravamen ha de ser de zero euros.

Epígraf 1.13 Bioetanol i biometanol per a ús com a carburant:

a) Bioetanol i biometanol mesclat amb gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 346,21 euros per 1.000 litres de tipus general i 57,71 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus general ha de ser de 260,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 43,42 euros per 1.000 litres.

b) Bioetanol i biometanol, mesclat amb les altres gasolines sense plom o sense mesclar: 315,92 euros per 1.000 litres de tipus general i 56,77 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus general ha de ser de 231,15 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 41,54 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.14 Biodièsel per a ús com a carburant: 226 euros per 1.000 litres de tipus general i 53 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus general ha de ser de 144,99 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 34,01 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.15 Biodièsel per a ús com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible, i biometanol per a ús com a combustible: 47,90 euros per 1.000 litres de tipus general i 10,95 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost el tipus general ha de ser de 17,09 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 3,91 euros per 1.000 litres.

Article 7. Tipus impositius de gravamen de l'impost sobre hidrocarburs aplicables el mes de setembre de 2026.

Amb efectes des de l'1 de setembre i una vigència fins al 30 de setembre de 2026, els tipus impositius que regula la tarifa 1a de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, són els següents:

Epígraf 1.1 Gasolines amb plom: 433,79 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.1 Gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 389,06 euros per 1.000 litres de tipus general i 64,86 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 260,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 43,42 euros per 1.000 litres.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 303,35 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 50,57 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.2.2 Les altres gasolines sense plom: 358,31 euros per 1.000 litres de tipus general i 64,38 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 231,15 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 41,54 euros per 1.000 litres.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 273,54 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 49,15 euros per 1.000 litres.

Secció 1.3 Gasoils per a ús general: 266,50 euros per 1.000 litres de tipus general i 62,50 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 144,99 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 34,01 euros per 1.000 litres.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació

que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 185,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 43,50 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.4 Gasoils utilitzables com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible: 63,31 euros per 1.000 litres de tipus general i 14,48 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 17,09 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 3,91 euros per 1.000 litres.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 32,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 7,43 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.5 Fueloils: 13,59 euros per tona de tipus general i 2,91 euros per tona de tipus especial.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 12,35 euros per tona i el tipus especial de 2,65 euros per tona.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 12,76 euros per tona i el tipus especial de 2,74 euros per tona.

Epígraf 1.6 GLP per a ús general: 57,47 euros per tona.

Epígraf 1.8 GLP destinats a usos diferents dels de carburant: 11,25 euros per tona.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.2 Hidrocarburs líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus ha de ser de 0 euros.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.2 Hidrocarburs líquids no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.2 Hidrocarburs líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus ha de ser de 3,75 euros per tona.

Epígraf 1.9 Gas natural per a ús general: 1,15 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.1 Gas natural destinat a usos diferents dels de carburant, així com el gas natural destinat a l'ús com a carburant en motors estacionaris: 0,56 euros per gigajoule.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus ha de ser de 0,3 euros per gigajoule.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus ha de ser de 0,39 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.2 Gas natural destinat a usos amb fins professionals sempre que no s'utilitzin en processos de cogeneració i generació directa o indirecta d'energia elèctrica: 0,15 euros per gigajoule.

Als efectes del que preveu aquest epígraf, es considera gas natural destinat a usos amb fins professionals els subministraments de gas natural efectuats per al seu consum en plantes i instal·lacions industrials, amb exclusió del que s'utilitzi per produir energia tèrmica útil l'aprofitament final de la qual es produeixi en establiments o locals que no tinguin la condició de plantes o instal·lacions industrials. Així mateix, té la consideració de gas natural destinat a usos amb finalitats professionals el gas natural utilitzat en cultius agrícoles.

Epígraf 1.11 Querosè per a ús general: 306 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.12 Querosè destinat a usos diferents dels de carburant: 59,03 euros per 1.000 litres.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus de gravamen ha de ser de 0 euros.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus ha de ser de 19,68 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.13 Bioetanol i biometanol per a ús com a carburant:

a) Bioetanol i biometanol mesclat amb gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 389,06 euros per 1.000 litres de tipus general i 64,86 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 260,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 43,42 euros per 1.000 litres.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 303,35 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 50,57 euros per 1.000 litres.

b) Bioetanol i biometanol, mesclat amb les altres gasolines sense plom o sense mesclar: 358,31 euros per 1.000 litres de tipus general i 64,38 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 231,15 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 41,54 euros per 1.000 litres.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 273,54 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 49,15 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.14 Biodièsel per a ús com a carburant: 266,50 euros per 1.000 litres de tipus general i 62,50 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 144,99 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 34,01 euros per 1.000 litres.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 185,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 43,50 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.15 Biodièsel per a ús com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible, i biometanol per a ús com a combustible: 63,31 euros per 1.000 litres de tipus general i 14,48 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 17,09 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 3,91 euros per 1.000 litres.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de juny de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre el tipus general ha de ser de 32,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 7,43 euros per 1.000 litres.

Article 8. *Devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.*

Des de l'1 de juliol de 2026 i fins al 30 de setembre de 2026, el tipus de la devolució que regula l'article 52 bis.6 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, ha de ser de zero euros.

Article 9. *Devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil utilitzat en l'agricultura i la ramaderia.*

L'import de les quotes que s'han de retornar de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil utilitzat efectivament en l'agricultura, incloses l'horticultura, la ramaderia i la silvicultura, que regula l'article 52 ter b) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, ha de ser de 6,93 euros per cada 1.000 litres de gasoil adquirit durant el mes de juliol de 2026, de 25,86 euros per cada 1.000 litres de gasoil adquirit durant el mes d'agost de 2026 i de 44,78 euros per cada 1.000 litres de gasoil adquirit durant el mes de setembre de 2026.

Durant els mesos en què, com a conseqüència de la variació de l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids, el tipus de gravamen que recull l'epígraf 1.4 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, sigui de 17,09 euros per cada 1.000 litres de tipus general i de 3,91 euros per cada 1.000 litres de tipus especial, l'import de les quotes que s'han de retornar respecte del gasoil adquirit durant aquest període ha de ser de zero euros.

Article 10. Tipus impositiu aplicable de l'impost sobre el valor afegit a determinats lliuraments, importacions i adquisicions intracomunitàries de productes energètics aplicable durant el mes d'agost de 2026.

1. Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.10 Electricitat supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost de 2026 s'ha d'aplicar el tipus del 10 per cent de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris d'energia elèctrica efectuats a favor de:

a) Els titulars de contractes de subministrament d'electricitat la potència contractada dels quals (terme fix de potència) sigui inferior o igual a 10 kW, independentment del nivell de tensió del subministrament i la modalitat de contractació.

b) Els titulars de contractes de subministrament d'electricitat que siguin perceptors del bo social d'electricitat i tinguin reconeguda la condició de consumidor vulnerable greu o de consumidor vulnerable greu en risc d'exclusió social, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica.

2. Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes d'agost de 2026 s'ha d'aplicar el tipus del 10 per cent de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris de gas natural, briquetes i pèl·lets procedents de la biomassa, i a la fusta per a llenya.

Article 11. Tipus impositiu aplicable de l'impost sobre el valor afegit a determinats lliuraments, importacions i adquisicions intracomunitaris de productes energètics aplicable durant el mes de setembre de 2026.

1. Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.10 Electricitat supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre de 2026 s'ha d'aplicar el tipus del 10 per cent de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris d'energia elèctrica efectuats a favor de:

a) Els titulars de contractes de subministrament d'electricitat la potència contractada dels quals (terme fix de potència) sigui inferior o igual a 10 kW, independentment del nivell de tensió del subministrament i la modalitat de contractació.

b) Els titulars de contractes de subministrament d'electricitat que siguin perceptors del bo social d'electricitat i tinguin reconeguda la condició de consumidor vulnerable greu o de consumidor vulnerable greu en risc d'exclusió social, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica.

2. Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de setembre de 2026

s'ha d'aplicar el tipus del 10 per cent de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris de gas natural, briquetes i pèl·lets procedents de la biomassa, i a la fusta per a llenya.

Article 12. Tipus impositiu de l'impost especial sobre l'electricitat durant el mes d'agost de 2026.

Si el mes de juny de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.10 Electricitat supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al juliol l'Institut Nacional d'Estadística, el tipus impositiu de l'impost especial sobre l'electricitat durant el mes d'agost de 2026 ha de ser del 0,5 per cent.

Això no obstant, les quotes resultants de l'aplicació del tipus impositiu esmentat no poden ser inferiors a les quanties següents:

- a) 0,5 euros per megawatt hora (MWh), quan l'electricitat subministrada o consumida s'utilitzi en usos industrials, en embarcacions atracades al port que no tinguin la condició d'embarcacions privades d'esbarjo o en el transport per ferrocarril;
- b) 1 euro per megawatt hora (MWh), quan l'electricitat subministrada o consumida es destini a altres usos.

Quan s'incompleixi la condició que preveuen les lletres anteriors, les quanties que indiquen aquestes tenen la consideració de tipus impositius i s'apliquen sobre el subministrament o el consum total del període expressat en megawatt hora (MWh).

A aquest efecte, es consideren usos industrials:

- a) Els efectuats en alta tensió o en plantes i instal·lacions industrials.
- b) Els efectuats en baixa tensió amb destinació a regs agrícoles.

L'impost mínim que recullen les lletres a) i b) anteriors no és aplicable per als supòsits que preveuen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 98 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

Article 13. Tipus impositiu de l'impost especial sobre l'electricitat durant el mes de setembre de 2026.

Si el mes de juliol de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.10 Electricitat supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'agost l'Institut Nacional d'Estadística, el tipus impositiu de l'impost especial sobre l'electricitat durant el mes de setembre de 2026 ha de ser del 0,5 per cent.

Això no obstant, les quotes resultants de l'aplicació del tipus impositiu esmentat no poden ser inferiors a les quanties següents:

- a) 0,5 euros per megawatt hora (MWh), quan l'electricitat subministrada o consumida s'utilitzi en usos industrials, en embarcacions atracades al port que no tinguin la condició d'embarcacions privades d'esbarjo o en el transport per ferrocarril;
- b) 1 euro per megawatt hora (MWh), quan l'electricitat subministrada o consumida es destini a altres usos.

Quan s'incompleixi la condició que preveuen les lletres anteriors, les quanties que indiquen aquestes tenen la consideració de tipus impositius i s'apliquen sobre el subministrament o el consum total del període expressat en megawatt hora (MWh).

A aquest efecte, es consideren usos industrials:

- a) Els efectuats en alta tensió o en plantes i instal·lacions industrials.
- b) Els efectuats en baixa tensió amb destinació a regs agrícoles.

L'impost mínim que recullen les lletres a) i b) anteriors no és aplicable per als supòsits que preveuen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 98 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

Article 14. Determinació de la base imposable i de l'import dels pagaments fraccionats de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica durant l'exercici 2026.

1. Per a l'exercici 2026 la base imposable de l'impost sobre el valor de la producció d'energia elèctrica està constituïda per l'import total que, per cada instal·lació, correspongui percebre al contribuent en el període impositiu per la producció i la incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica, mesurada en barres de central, minorat el 10 per cent de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el primer trimestre, la totalitat de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el segon trimestre, el 30 per cent de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el tercer trimestre i el 40 per cent de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el quart trimestre.

2. El pagament fraccionat del primer trimestre es calcula en funció del valor de la producció d'energia elèctrica, mesurada en barres de central, i incorporada al sistema elèctric des de l'inici del període impositiu fins a la finalització dels tres primers mesos de l'any, minorat el 10 per cent de l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant aquest trimestre natural, i s'aplica el tipus impositiu que preveu l'article 8 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica.

El pagament fraccionat del segon trimestre es calcula en funció del valor de la producció d'energia elèctrica, mesurada en barres de central, i incorporada al sistema elèctric des de l'inici del període impositiu fins a la finalització dels sis primers mesos de l'any, minorat el 10 per cent de l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el primer trimestre natural i la totalitat de l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el segon trimestre natural, i s'aplica el tipus impositiu que preveu l'article 8 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, i es dedueix l'import dels pagaments fraccionats efectuats prèviament a compte de l'exercici 2026.

El pagament fraccionat del tercer trimestre es calcula en funció del valor de la producció d'energia elèctrica, mesurada en barres de central i incorporada al sistema elèctric des de l'inici del període impositiu fins a la finalització dels nou primers mesos de l'any, minorat el 10 per cent de l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el primer trimestre natural, la totalitat de l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el segon trimestre natural i el 30 per cent de l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el tercer trimestre natural, i s'aplica el tipus impositiu que preveu l'article 8 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, i es dedueix l'import dels pagaments fraccionats efectuats prèviament a compte de l'exercici 2026.

El pagament fraccionat del quart trimestre es calcula en funció del valor de la producció d'energia elèctrica, mesurada en barres de central i incorporada al sistema elèctric des de l'inici del període impositiu fins a la finalització dels dotze mesos de l'any, minorat el 10 per cent de l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el primer trimestre natural, la totalitat de l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el segon trimestre natural, el 30 per cent de l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el tercer trimestre natural i el 40 per cent de l'import de les retribucions corresponents a l'electricitat incorporada al sistema durant el quart trimestre natural, i s'aplica el tipus impositiu que preveu l'article 8 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, i es dedueix l'import dels pagaments fraccionats efectuats prèviament a compte de l'exercici 2026.

3. Per tal de garantir l'equilibri del sistema, es compensa el sistema elèctric per l'import equivalent a la reducció de recaptació conseqüència de la mesura que preveu aquest article, amb el límit màxim de la quantitat necessària per assolir l'equilibri entre els ingressos i les despeses associades als càrrecs del sistema elèctric.

Article 15. Modificació de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica.

Amb efectes des de l'1 de gener de 2027, es modifica l'article 8 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, que queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Típus de gravamen.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2027 i una vigència fins al 31 de desembre de 2027, l'impost s'exigeix al tipus del 3,5 per cent.

Amb efectes des de l'1 de gener de 2028 i una vigència indefinida, l'impost s'exigeix al tipus del 0 per cent.»

CAPÍTOL III

Mesures en matèria agrària i pesquera

Secció 1a Mesures en matèria agrària

Article 16. Ampliació temporal de l'ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu del gasoil que consumeixen els productors agraris, que preveu l'article 46 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.

1. S'amplia el termini de vigència previst per a l'ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu del gasoil que consumeixen els productors agraris, que regula l'article 46 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà, i el termini passa a finalitzar el 30 de setembre de 2026.

2. L'import per calcular l'ajuda corresponent al període comprès entre l'1 de juliol de 2026 i el 30 de setembre de 2026 és de fins al 70 per cent de la diferència entre el preu mitjà del gasoil agrari de la setmana i el preu del gasoil agrari abans de l'inici del conflicte, sense que, en cap cas, pugui superar els 0,2 euros per cada litre de gasoil. S'ha de prendre com a referència el preu sense impostos publicat en l'Informe setmanal de preus de l'energia al sector agrari i pesquer, publicat pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

3. L'ajuda es considera sol·licitada amb la presentació de la sol·licitud de devolució de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil emprat en l'agricultura i la ramaderia de conformitat amb el que estableix l'Ordre EHA/993/2010, de 21 d'abril, per la qual s'estableix el procediment per a la devolució parcial de les quotes de l'impost sobre hidrocarburs suportades pels agricultors i els ramaders, a partir de l'1 d'abril de 2026.

4. L'Administració competent per a la tramitació i el pagament de les ajudes per sufragar el preu del gasoil que consumeixen els productors agraris és la que regula l'article 47 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març.

5. El crèdit extraordinari que preveu l'apartat 3 de l'article 49 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, en l'aplicació 21.01.411M.473 «Concessió d'ajudes d'Estat Marc temporal» del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació té caràcter incorporable.

El finançament de les incorporacions que, si escau, es tramitin s'ha de fer de conformitat amb el que disposa l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

Article 17. *Suplement de crèdit en el Ministeri d'Hisenda per finançar les ajudes per sufragar el preu del gasoil que consumeixen els productors agraris.*

1. Amb l'objecte de finançar les ajudes que preveu l'article anterior, s'aprova la concessió d'un suplement de crèdit en el pressupost vigent l'1 de gener de 2026 de la secció 15 «Ministeri d'Hisenda», servei 05 «Secretaria d'Estat d'Hisenda», en el programa 923 M «Direcció i Serveis Generals d'Hisenda», concepte 476 «Ajudes a titulars d'explotacions agràries», per un import de 55.000.000 d'euros.

2. S'han de transferir a les institucions navarreses i a les institucions basques les quantitats abonades per les ajudes gestionades i acordades per aquestes institucions corresponents a beneficiaris amb domicili fiscal als seus territoris respectius, amb una certificació prèvia.

3. El suplement de crèdit anterior té caràcter ampliable i la persona titular del Ministeri d'Hisenda n'ha d'ampliar l'import fins a l'import que assoleixin les obligacions derivades del programa de suport públic al consum de combustibles.

4. El finançament del suplement de crèdit i de les ampliacions de crèdit es fa de conformitat amb l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

5. Els pagaments corresponents els efectua l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb una provisió de fons prèvia del Tresor Públic, d'acord amb el procediment que preveu l'apartat segon de l'Ordre de 27 de desembre de 1991, per la qual es dicten instruccions sobre el règim economicofinancer de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Article 18. *Modificació de l'article 50 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.*

L'article 50 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà, queda modificat de la manera següent:

U. Les lletres a) i b) de l'apartat 5 de l'article 50 queden redactades de la manera següent:

- «a) Superfície de secà: 38,33 euros per hectàrea.
- b) Superfície de regadiu: 92,50 euros per hectàrea.»

Dos. S'afegeix un paràgraf final a l'apartat 5 de l'article 50, amb la redacció següent:

«En el cas de les cooperatives d'explotació comunitària de la terra i de les explotacions en règim de titularitat compartida inscrites de conformitat amb el que estableix la Llei 35/2011, de 4 d'octubre, el càlcul de l'ajuda es fa prenent com a referència la superfície resultant de dividir la superfície total de l'explotació entre el nombre de socis, únicament als efectes de verificar el compliment dels límits màxims que estableix aquest article.»

Tres. Es modifica el segon paràgraf de la lletra b) de l'apartat 6 de l'article 50, que queda redactat de la manera següent:

«L'acceptació de l'ajuda implica la declaració responsable que s'han comprat o es compraran fertilitzants amb data posterior a l'1 de març de 2026 per aplicar-los a les explotacions agrícoles de les quals són titulars amb fins de fertilització, d'acord, quan sigui procedent, amb el Reial decret 1051/2022, de 27 de desembre, pel qual s'estableixen normes per a la nutrició sostenible als sòls agraris, sempre que les quantitats aportades es corresponguin amb adobaments coherents amb els objectius de producció de l'explotació. Aquesta declaració comporta l'obligació de conservar les factures de compra per un període de deu anys des de la data de la concessió, i de posar-les a disposició de l'Administració en cas que aquesta ho sol·liciti. Així mateix, l'òrgan concedent pot analitzar els registres efectuats en el

quadern d'explotació d'acord amb el que estableixen els articles 4 i 5 del Reial decret 1051/2022, de 27 de desembre, durant aquest mateix període de deu anys.»

Article 19. Finançament de l'ajuda extraordinària per l'increment dels costos dels agricultors per l'ús de productes fertilitzants que preveu l'article 50 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març.

Amb l'objecte de finançar l'ajuda extraordinària per l'increment dels costos dels agricultors per l'ús de productes fertilitzants que preveu l'article 50 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, en la redacció que en fa l'article anterior d'aquest Reial decret llei, s'aprova un suplement de crèdit en el pressupost del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en l'aplicació 21.04.000X.418 «Al FEGA ajuda extraordinària per pal·liar els efectes de la guerra de l'Iran», per un import de 165.000.000 d'euros.

Aquest suplement de crèdit té la repercussió següent en el pressupost de l'organisme 103 «Fons Espanyol de Garantia Agrària» de la secció 21 «Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació»:

a) En el pressupost d'ingressos, en el subconcepte 400.04 «Del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. Ajuda extraordinària per pal·liar la guerra de l'Iran», per un import de 165.000.000 d'euros.

b) En el pressupost de despeses, en el programa «412M Regulació dels mercats agraris», concepte 472 «Ajuda extraordinària per pal·liar els efectes de la guerra de l'Iran», per un import de 165.000.000 d'euros.

El suplement de crèdit té naturalesa d'incorporable.

De manera excepcional, una vegada habilitat el suplement de crèdit, es pot lliurar d'una sola vegada.

El finançament d'aquest suplement de crèdit i, si escau, de les incorporacions que es tramitin, s'ha de fer de conformitat amb el que disposa l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

Secció 2a Mesures en matèria de pesca

Article 20. Ampliació temporal de l'ajuda compensatòria a empreses armadores de vaixells pesquers per l'increment dels costos productius provocats per l'augment del preu dels combustibles, que preveu l'article 51 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.

1. S'amplia el període elegible que preveu l'article 51 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, per a l'ajuda compensatòria a empreses armadores de vaixells pesquers per l'increment dels costos productius provocats per l'augment del preu dels combustibles, que passa a finalitzar el 30 de setembre de 2026.

L'import per calcular l'ajuda corresponent al període comprès entre l'1 de juliol de 2026 i el 30 de setembre de 2026 és el 70 per cent de la diferència entre el preu mitjà del combustible de la setmana i el preu del gasoil abans de l'inici del conflicte, fins als 0,2 euros per cada litre de gasoil. S'ha de prendre com a referència el preu sense impostos publicat en l'Informe setmanal de preus de l'energia al sector agrari i pesquer, publicat pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

2. Es poden efectuar pagaments complementaris en cas que el 70% de l'increment del preu mitjà del combustible de tot el període elegible que fixa l'apartat 2 de l'article 51 i la seva ampliació que fixa l'apartat 1 d'aquest article, calculat de conformitat amb els índexs oficials, sigui superior a la suma dels 0,2 euros/litre ja abonats en pagaments intermedis.

3. S'aprova un suplement de crèdit en l'aplicació 21.11.415B.475 «Ajuda per pal·liar l'increment de costos derivats de la guerra de l'Iran» del Ministeri d'Agricultura, Pesca i

Alimentació que preveu l'apartat 10 de l'article 51, per un import de 10.000.000 d'euros. El crèdit total d'aquesta aplicació té caràcter incorporable.

4. El finançament d'aquest suplement de crèdit i, si escau, de les incorporacions que es tramitin, s'ha de fer de conformitat amb el que disposa l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

Article 21. Modificació de l'article 51 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.

L'article 51 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica el títol de l'article 51, que queda redactat de la manera següent:

«Article 51. *Ajuda compensatòria a empreses armadores de vaixells pesquers per l'increment de costos del combustible provocats per l'escalada del seu preu.*»

Dos. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 4 de l'article 51, que passa a tenir la redacció següent:

«4. En el cas de la flota internacional que pesca fora de les aigües comunitàries, l'ajuda s'estableix en el 70% de la diferència entre el preu del combustible el 23 de febrer, prenent com a referència el barril Brent, i la mitjana del preu per setmana durant el període elegible.»

CAPÍTOL IV

Mesures en matèria de transports

Secció 1a Ajudes extraordinàries i temporals per al transport per carretera

Article 22. Ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu del gasoil que consumeixen els titulars dels vehicles que tenen dret a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.

1. S'aprova una ajuda extraordinària i temporal per als titulars dels vehicles que tenen dret a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs que preveu l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, a fi de pal·liar l'efecte perjudicial en l'activitat del transport per carretera ocasionat per l'increment dels costos dels productes petrolífers a conseqüència del conflicte bèl·lic a l'Orient Mitjà.

2. Són beneficiaris d'aquesta ajuda els titulars dels vehicles esmentats a l'apartat 2 de l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, que tinguin dret a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs respecte del gasoil per a ús general que s'hagi utilitzat com a carburant al motor dels vehicles de la seva titularitat.

Els beneficiaris d'aquesta ajuda han de complir totes les obligacions que estableixen l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, i la seva normativa de desplegament.

3. L'import de l'ajuda ha de ser de 0,10 euros per cada litre de gasoil per a ús general utilitzat com a carburant en el motor dels vehicles que esmenta l'apartat 2 de l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, en els subministraments efectuats durant el mes de juliol de 2026. Per als subministraments efectuats durant el mes d'agost, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,15 euros per cada litre, i per als subministraments efectuats durant el mes de setembre, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,20 euros per cada litre.

Si el mes d'agost, de conformitat amb el que disposa l'article 6, el tipus de gravamen aplicable al gasoil que recull l'epígraf 1.3 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de

desembre, és de 144,99 euros per 1.000 litres de tipus general i de 34,01 euros per 1.000 litres de tipus especial, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,05 euros per cada litre.

Si el mes de setembre, de conformitat amb el que disposa l'article 7, el tipus de gravamen aplicable al gasoil que recull l'epígraf 1.3 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, és de 144,99 euros per 1.000 litres de tipus general i de 34,01 euros per 1.000 litres de tipus especial, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,05 euros per cada litre, però si el tipus de gravamen aplicable és de 185,50 euros per 1.000 litres de tipus general i de 43,50 euros per 1.000 litres de tipus especial, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,10 euros per cada litre.

4. L'obtenció de l'ajuda està condicionada al fet que el pagament del gasoil adquirit en instal·lacions de venda al detall es dugui a terme mitjançant la utilització de les targetes de gasoil professional que regula l'Ordre HFP/941/2022, de 3 d'octubre, per la qual s'estableix el procediment per a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional i per la qual es modifica l'Ordre EHA/993/2010, de 21 d'abril, per la qual s'estableix el procediment per a la devolució parcial de les quotes de l'impost sobre hidrocarburs suportades pels agricultors i ramaders.

La utilització de les targetes de gasoil professional com a mitjà de pagament específic per a l'adquisició del gasoil té la consideració de sol·licitud de l'ajuda.

Quan el subministrament de gasoil s'efectuï en instal·lacions de consum propi a què es refereix l'article 1.9 de l'Ordre HFP/941/2022, de 3 d'octubre, l'obtenció de l'ajuda està condicionada al fet que el titular de la instal·lació compleixi els requisits i les obligacions que estableix l'Ordre esmentada per a la gestió de la devolució de l'impost sobre hidrocarburs que preveu l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre.

5. Per a la gestió i el pagament de l'ajuda s'aplica el procediment que preveu l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, i la seva normativa de desplegament. A aquests efectes, el procediment de gestió de l'ajuda s'ha de tramitar de manera simultània i conjunta amb el procediment tramitat per a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.

6. A la finalització de cada mes natural, l'Administració competent ha de calcular l'import de l'ajuda i acordar, si escau, el pagament d'aquesta.

El pagament s'ha d'efectuar mitjançant transferència bancària al compte indicat pel beneficiari en la sol·licitud d'inscripció al Cens de beneficiaris de devolucions per gasoil professional i de vehicles de la seva titularitat.

Un cop transcorregut el termini de sis mesos des de la finalització del mes natural en què es van dur a terme les adquisicions de gasoil sense que s'hagi efectuat la concessió i el pagament, la sol·licitud es pot entendre desestimada. Contra aquesta presumpta desestimació es pot interposar un recurs de reposició i reclamació econòmicoadministrativa, en els termes que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

7. La persona titular del Ministeri d'Hisenda pot dictar les normes que siguin necessàries per desplegar el procediment de gestió de les ajudes que regula aquest article.

8. Els vehicles que obtinguin les ajudes que regula aquest article no poden ser objecte de l'ajuda directa extraordinària i temporal per sufragar el preu de determinats productes energètics per a les empreses de transport per carretera que no es beneficiïn de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.

9. Les ajudes que regula aquest capítol no estan subjectes a la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Com a excepció d'això, en allò que no preveu aquest Reial decret llei s'han d'aplicar supletòriament el títol IV i, per gestionar els reintegraments per incompliments, el procediment que recull el capítol II del títol II de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, esmentada.

Article 23. Administració competent per a la tramitació i el pagament de les ajudes.

La competència per gestionar les ajudes que regula l'article anterior s'atribueix a l'Administració tributària que tingui atribuïda la competència per gestionar la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional que estableix l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre.

A aquests efectes, s'entén per Administració competent l'Agència Estatal d'Administració Tributària, respecte dels beneficiaris que tinguin el domicili fiscal en el territori comú, i l'Administració foral que correspongui, en el cas de beneficiaris el domicili fiscal dels quals s'ubiqui al territori de la Comunitat Autònoma del País Basc o a la Comunitat Foral de Navarra.

L'Administració tributària que sigui competent per gestionar les ajudes ha de dur a terme totes les actuacions de gestió, control i recaptació necessàries per tramitar les ajudes, amb aplicació del que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, i els seus reglaments de desplegament, en el que no disposa expressament aquest capítol.

Article 24. Suplement de crèdit al Ministeri d'Hisenda per finançar les ajudes al gasoil professional.

1. Amb l'objecte de finançar les ajudes que preveu aquesta secció, s'aprova la concessió d'un suplement de crèdit en el pressupost vigent l'1 de gener de 2026 de la secció 15 «Ministeri d'Hisenda», servei 05 «Secretaria d'Estat d'Hisenda», en el programa 923 M «Direcció i Serveis Generals d'Hisenda i Funció Pública», concepte 474 «Suport públic a empreses per consum de gasoil. Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà», per un import de 275.000.000 d'euros.

2. S'han de transferir mensualment a les institucions navarreses i a les institucions basques les quantitats abonades per les ajudes gestionades i acordades per aquestes institucions corresponents a beneficiaris amb domicili fiscal als seus territoris respectius, amb certificació prèvia.

3. El crèdit pressupostari anterior té caràcter ampliable i la persona titular del Ministeri d'Hisenda n'ha d'ampliar l'import fins a l'import que assoleixin les obligacions derivades del programa de suport públic al consum de carburants.

4. El finançament del suplement de crèdit i de les ampliacions de crèdit s'ha de fer de conformitat amb l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

5. Els pagaments corresponents els efectua l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb una provisió de fons prèvia del Tresor Públic, d'acord amb el procediment que preveu l'apartat segon de l'Ordre de 27 de desembre de 1991, per la qual es dicten instruccions sobre el règim economicofinancer de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

6. Els pagaments es fan amb càrrec a un concepte no pressupostari que es cancel·la posteriorment per l'aplicació de la despesa als crèdits pressupostaris que recull aquest article.

7. La fiscalització prèvia dels actes administratius que recullen els apartats anteriors se substitueix pel control financer permanent efectuat per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 25. Ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu dels carburants que consumeixen els professionals del transport terrestre per carretera que, respecte de determinats vehicles seus, no puguin ser beneficiaris de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.

1. S'estableix un sistema d'ajudes directes per a professionals del transport terrestre per carretera que, respecte de determinats vehicles seus, no puguin ser beneficiaris de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs que preveu l'article 52

bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, i siguin titulars de les autoritzacions i dels mitjans de transport que regula l'apartat 2, a fi de pal·liar l'efecte perjudicial en l'activitat del transport per carretera ocasionat per l'increment dels costos dels productes petrolífers a conseqüència de la crisi a l'Orient Mitjà.

2. Són beneficiaris de l'ajuda els treballadors autònoms i les societats amb personalitat jurídica legalment constituïdes a Espanya que en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei:

a) Siguin titulars d'una autorització de transport de qualsevol de les classes VDE, VT, VTC, VSE, MDLE i MDPE atenent el nombre i la tipologia dels vehicles adscrits a l'autorització i estiguin donats d'alta en el Registre d'empreses i activitats de transport.

Aplicant les circumstàncies especials del fet diferencial de les ciutats de Ceuta i Melilla a la regulació de les llicències VT que recullen els articles 123 a 127 del Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre, i l'Ordre de 4 de febrer de 1993, per la qual es desplega el Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres en matèria d'autoritzacions de transport discrecional de viatgers per carretera, es considera que el requisit de disposar d'una autorització de transport públic de viatgers en un vehicle turisme autotaxi, VT, s'ha complert amb la disposició de la llicència expedida a Ceuta i Melilla per a vehicles taxi.

b) Siguin titulars d'autobusos urbans de conformitat amb la classificació per criteris d'utilització del Reglament general de vehicles i estiguin donats d'alta en el Registre nacional de vehicles de la Prefectura Central de Trànsit.

c) Siguin titulars d'una autorització de transport de la classe VT a la qual estigui adscrit un taxi adaptat o un eurotaxi, de conformitat amb el que disposa el Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat, estiguin donats d'alta en el Registre d'empreses i activitats de transport i no figurin inscrits en el Cens de beneficiaris de devolucions per gasoil professional i de vehicles de la seva titularitat, que regula l'Ordre HFP/941/2022, de 3 d'octubre, per la qual s'estableix el procediment per a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional i per la qual es modifica l'Ordre EHA/993/2010, de 21 d'abril, per la qual s'estableix el procediment per a la devolució parcial de les quotes de l'impost sobre hidrocarburs suportades pels agricultors i ramaders.

Aplicant les circumstàncies especials del fet diferencial de les ciutats de Ceuta i Melilla a la regulació de les llicències VT que recullen els articles 123 a 127 del Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre, i l'Ordre de 4 de febrer de 1993, per la qual es desplega el Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres en matèria d'autoritzacions de transport discrecional de viatgers per carretera, es considera que el requisit de disposar d'una autorització de transport públic de viatgers en un vehicle turisme autotaxi, VT, s'ha complert amb la disposició de la llicència expedida a Ceuta i Melilla per a vehicles taxi.

Els beneficiaris han de dur a terme una activitat que s'enquadri en alguna de les rubriques de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques (IAE), aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, que esmenta l'apartat 3.

3. L'import de les ajudes s'ha de distribuir entre les activitats següents:

Tarifes IAE	Activitat
Epígraf 721.1	Transport urbà col·lectiu.
Epígraf 721.2	Transport per autotaxis.

Tarifes IAE	Activitat
Epígraf 721.3	Transport de viatgers per carretera.
Epígraf 721.4	Transport sanitari en ambulàncies.
Grup 722	Transport de mercaderies per carretera.
Epígraf 729.3	Altres serveis de transports terrestres NCAL.
Epígraf 751.4	Explotació d'autopistes, carreteres, ponts i túnels de peatge.
Epígraf 751.6	Serveis de càrrega i descàrrega de mercaderies.
Grup 757	Serveis de mudança.
Epígraf 756.1	Agències de transport, transitaris.
Epígraf 756.9	Altres serveis de mediació del transport.

L'import individual de l'ajuda s'ha de determinar atenent el nombre i el tipus de vehicle explotat per cada beneficiari que no sigui susceptible de beneficiar-se de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional, d'acord amb la taula que s'inclou a continuació:

Vehicle	Import - Euros
Mercaderies pesant. Camió. MDPE amb MMA $\geq 7,5$ t i tipus de carburant GLP, GNC o GNL.	1.350
Mercaderies pesant. MDPE amb MMA $\geq 7,5$ t, tipus de carburant gasoil i domiciliat a les illes Canàries, Ceuta o Melilla.	1.350
Mercaderies pesant. Camió. MDPE amb MMA $< 7,5$ t.	499
Mercaderies lleuger. Furgoneta. MDLE.	225
Ambulància VSE.	225
Taxis. VT amb tipus de carburant GLP, GNC o GNL.	150
Taxis. VT amb tipus de carburant gasolina. VT amb tipus de carburant gasoil i domiciliat a les illes Canàries, o taxis domiciliats a Ceuta o Melilla o sense aparell taxímetre.	150
Taxis adaptats o eurotaxis. VT amb tipus de carburant gasolina. VT amb tipus de carburant gasoil. VT amb tipus de carburant GLP, GNC o GNL. VT amb tipus de carburant gasoil i domiciliat a les illes Canàries, o taxis domiciliats a Ceuta o Melilla o sense aparell taxímetre.	150
Vehicle de lloguer amb conductor. VTC.	150
Autobús. VDE i tipus de carburant GLP, GNC o GNL.	731
Autobús. VDE, tipus de carburant gasoil i domiciliat a les illes Canàries, Ceuta o Melilla.	750
Autobús urbà de conformitat amb la classificació per criteris d'utilització del Reglament general de vehicles i tipus de carburant GLP, GNC o GNL.	731
Autobús urbà de conformitat amb la classificació per criteris d'utilització del Reglament general de vehicles, tipus de carburant gasoil i domiciliat a les illes Canàries, Ceuta o Melilla.	750

Això no obstant, si concorre qualsevol de les circumstàncies següents, l'import de l'ajuda és el resultat de multiplicar cadascun dels imports que recull la taula anterior pels coeficients que s'indiquen a continuació:

a) 0,444 si els mesos d'agost i setembre de 2026, com a conseqüència de la variació de l'IPC del gasoil, el tipus impositiu aplicable a l'epígraf 1.3 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, és de 144,99 euros per 1.000 litres de tipus general i de 34,01 euros per 1.000 litres de tipus especial.

b) 0,667 si el mes de setembre de 2026, com a conseqüència de la variació de l'IPC del gasoil, el tipus impositiu aplicable a l'epígraf 1.3 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, és de 144,99 euros per 1.000 litres de tipus general i de 34,01 euros per 1.000 litres de tipus especial.

c) 0,555 si el mes de setembre de 2026, com a conseqüència de la variació de l'IPC del gasoil, el tipus impositiu aplicable a l'epígraf 1.3 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, és de 185,50 euros per 1.000 litres de tipus general i de 43,50 euros per 1.000 litres de tipus especial.

4. Els beneficiaris han de sol·licitar l'ajuda, per via electrònica a través de la seu electrònica de l'Administració tributària competent, mitjançant el formulari habilitat a aquest efecte, en què s'indica el compte bancari designat per al pagament de l'ajuda.

Si el resultat d'aplicar els coeficients que preveuen les lletres anteriors dona una quantitat amb decimals, s'ha d'arrodonir per excés al nombre següent quan la xifra del primer decimal sigui igual o superior a cinc. En els altres casos, s'ha d'arrodonir per defecte.

La sol·licitud s'ha de presentar durant el període comprès entre l'1 de setembre i el 30 d'octubre de 2026.

5. La Prefectura Central de Trànsit ha de trametre a la Direcció General de Transport per Carretera i Ferrocarril del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible, abans de l'1 d'agost de 2026, un fitxer informàtic, a partir de les dades del Registre nacional de vehicles, que inclogui el NIF/CIF de les empreses titulars d'autobusos urbans de conformitat amb la classificació per criteris d'utilització del Reglament general de vehicles amb un tipus de carburant GLP, GNC o GNL, o amb un tipus de carburant gasoil i domiciliats a les illes Canàries, Ceuta o Melilla; de camions MDPE amb MMA $\geq 7,5$ t i un tipus de carburant GLP, GNC o GNL, o amb un tipus de carburant gasoil i domiciliats a les illes Canàries, Ceuta o Melilla; de taxis VT amb un tipus de carburant GLP, GNC o GNL, amb un tipus de carburant gasolina, o amb un tipus de carburant gasoil i domiciliats a les illes Canàries, Ceuta o Melilla o sense aparell taxímetre; de taxis adaptats o eurotaxis VT amb un tipus de carburant gasoil, i d'autobusos VDE amb un tipus de carburant GLP, GNC o GNL, o amb un tipus de carburant gasoil i domiciliats a les illes Canàries, Ceuta o Melilla, i la matrícula dels vehicles de la seva titularitat en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Els òrgans competents del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible han de trametre a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, abans del 15 de setembre de 2026, un fitxer informàtic integrat, en un format compatible amb les bases de dades de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb la informació corresponent al Registre d'empreses i activitats de transport quant als titulars d'una autorització de transport de qualsevol de les classes VDE, VT, VTC, VSE, MDPE, MDLE, amb la tipologia definida als apartats anteriors; a les ciutats de Ceuta i Melilla, pel que fa a autorització de vehicle turisme autotaxi, i als titulars d'autobusos urbans d'acord amb la classificació per criteris d'utilització del Reglament general de vehicles, que estiguin d'alta en el Registre de vehicles de la Prefectura Central de Trànsit. Tots referits a les dades que consten en la data d'entrada d'aquest Reial decret llei.

6. L'Administració tributària competent ha de tramitar la sol·licitud i acordar-ne el pagament.

El pagament s'ha d'efectuar mitjançant una transferència bancària al compte indicat pel beneficiari en la sol·licitud de l'ajuda, a partir del 30 d'octubre de 2026.

Un cop transcorregut el termini de tres mesos des de la finalització del termini de presentació del formulari sense que s'hagin efectuat la concessió i el pagament, la sol·licitud es pot entendre desestimada. Contra aquesta presumpta desestimació es pot interposar un recurs de reposició i reclamació econòmicoadministrativa, en els termes que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

7. La persona titular del Ministeri d'Hisenda pot dictar les normes que siguin necessàries per desplegar el procediment de gestió de les ajudes que regula aquest article.

8. Les ajudes per vehicle que regula aquest article, a excepció del que disposa l'apartat 2 c), no es poden aplicar als vehicles que esmenta l'apartat 2 de l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, que tinguin dret a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs. De la mateixa manera, les ajudes per vehicle que regula aquest article no es poden aplicar als vehicles elèctrics zero emissions de bateria (BEV), de pila de combustible (FCEV) o de combustió d'hidrogen (HICEV).

9. Les ajudes que regula aquest article són objecte de publicitat en la Base de dades nacional de subvencions, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 130/2019, de 8 de març, pel qual es regula la Base de dades nacional de subvencions i la publicitat de les subvencions i altres ajudes públiques.

10. Les ajudes que regula aquest article no estan subjectes a la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

Com a excepció d'això, en allò que no preveu aquest Reial decret llei s'han d'aplicar supletòriament el títol IV i, per gestionar els reintegraments per incompliments, el procediment que recull el capítol II del títol II de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, esmentada.

Article 26. *Administració competent per a la tramitació i el pagament de les ajudes.*

S'atribueix la competència per gestionar les ajudes a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, respecte dels beneficiaris que tinguin el domicili fiscal en el territori comú, i a l'Administració foral que correspongui, en el cas de beneficiaris el domicili fiscal dels quals s'ubiqui al territori de la Comunitat Autònoma del País Basc o a la Comunitat Foral de Navarra.

L'Administració tributària que sigui competent per gestionar les ajudes ha de dur a terme totes les actuacions de gestió, control i recaptació necessàries per tramitar les ajudes, amb aplicació del que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, i els seus reglaments de desplegament, en tot el que no preveuen els articles que regulen aquesta ajuda.

Article 27. *Suplement de crèdit al Ministeri d'Hisenda per finançar l'ajuda directa extraordinària i temporal per sufragar el preu de determinats productes energètics per a les empreses de transport per carretera que no es beneficiïn de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.*

1. A fi de finançar les ajudes que preveu aquesta secció, s'aprova la concessió d'un suplement de crèdit en el pressupost vigent l'1 de gener de 2026 de la secció 15 «Ministeri d'Hisenda», servei 05 «Secretaria d'Estat d'Hisenda», en el programa 923 M «Direcció i Serveis Generals d'Hisenda i Funció Pública», concepte 473 «Ajudes al sector del transport i titulars d'autobusos», per un import de 26.000.000 d'euros.

2. El crèdit pressupostari anterior té caràcter ampliable i la persona titular del Ministeri d'Hisenda n'ha d'ampliar l'import fins a l'import que assoleixin les obligacions derivades del programa de suport públic al consum de carburants.

3. El finançament del suplement de crèdit i de les ampliacions de crèdit es fa de conformitat amb l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

4. Els pagaments corresponents els efectua l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb una provisió de fons prèvia del Tresor Públic, d'acord amb el procediment que preveu l'apartat segon de l'Ordre de 27 de desembre de 1991, per la qual es dicten instruccions sobre el règim economicofinancer de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

5. Els pagaments es fan amb càrrec a un concepte no pressupostari que es cancel·la posteriorment per l'aplicació de la despesa als crèdits pressupostaris que recull aquest article.

6. La fiscalització prèvia dels actes administratius que recullen els apartats anteriors se substitueix pel control financer permanent efectuat per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

7. S'han de transferir a les institucions navarreses i a les institucions basques les quantitats abonades per les ajudes gestionades i acordades per aquestes institucions corresponents a beneficiaris amb domicili fiscal als seus territoris respectius, amb una certificació prèvia.

Secció 2a Mesures en l'àmbit del transport terrestre ferroviari

Article 28. *Línia d'ajudes directes a empreses ferroviàries afectades per la pujada dels preus dels carburants.*

1. S'estableix un sistema d'ajudes directes, corresponent a l'exercici 2026, per a la concessió de suport financer a empreses l'activitat de les quals s'enquadri en el codi 4920 «Transport de mercaderies per ferrocarril» de la Classificació nacional d'activitats econòmiques aprovada pel Reial decret 10/2025, de 14 de gener.

La finalitat d'aquestes ajudes és pal·liar l'efecte perjudicial de l'increment dels costos dels productes petrolífers ocasionats a conseqüència de la crisi a l'Orient Mitjà.

2. Són beneficiàries de les ajudes les empreses ferroviàries amb una llicència d'empresa ferroviària que tinguin inscrita, en el Registre europeu de vehicles que defineix l'article 47 de la Directiva (UE) 2016/797 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016, sobre la interoperabilitat del sistema ferroviari dins de la Unió Europea, alguna locomotora amb tracció dièsel utilitzada en el transport de mercaderies en qualitat de posseïdores i en estat actiu.

A aquest efecte, les empreses ferroviàries poden actualitzar davant l'Agència Estatal de Seguretat Ferroviària la seva situació com a posseïdores en aquest Registre, en un termini de 15 dies hàbils des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

3. L'import per empresa de l'ajuda es determina tenint en compte el nombre de locomotores de tracció dièsel explotades per cada beneficiari, amb la quantia d'ajuda per locomotora següent:

Vehicle	Import (euros)
Locomotora amb tracció dièsel.	15.000

4. Per practicar la liquidació, l'Agència Estatal de Seguretat Ferroviària ha de remetre a la Direcció General de Transport per Carretera i Ferrocarril del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible, en el termini de vint dies hàbils a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, un fitxer informàtic, a partir de les dades del Registre europeu de vehicles, que incloguin el NIF/CIF de l'empresa ferroviària transportista i el material mòbil dièsel que té a la seva disposició.

Els sol·licitants disposen d'un termini de 30 dies, des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, per sol·licitar la concessió de les ajudes. Les sol·licituds s'han de presentar a la seu electrònica del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible i s'ha d'emplenar el formulari que a aquest efecte es posi a disposició i en què, necessàriament, ha de constar el compte bancari en què s'ha d'efectuar l'abonament.

L'òrgan gestor, la Direcció General de Transport per Carretera i Ferrocarril, ha de liquidar la quantitat corresponent a cadascun dels beneficiaris de conformitat amb l'apartat anterior. Aquesta liquidació exhaureix la via administrativa. La quantitat liquidada així s'ha de notificar al beneficiari.

5. Les ajudes que regula aquest article no estan subjectes a la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

Com a excepció d'això, en allò que no preveu aquest Reial decret llei s'han d'aplicar supletòriament el títol IV i, per gestionar els reintegraments per incompliments, el procediment que recull el capítol II del títol II de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, esmentada.

6. Es faculta la persona titular del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible per desplegar els requisits i les condicions d'aquest article.

7. El règim d'ajudes que regula aquest article s'estableix amb caràcter addicional i complementari a la línia d'ajudes que preveu l'article 3 del Reial decret llei 9/2026, de 14 d'abril.

Article 29. Suplements de crèdit al Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible per finançar les ajudes directes a empreses ferroviàries.

1. A fi de finançar les ajudes que preveu aquesta secció s'aprova la concessió de dos suplements de crèdit a la secció 17 «Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible», servei 39 «Direcció General de Transport per Carretera i Ferrocarril», programa 441M «Subvencions i suport al transport terrestre». El primer suplement es recull en el concepte 448 «A Renfe Mercaderies SME, SA, per compensar la pujada dels preus dels carburants», per un import de 800.000 euros, i el segon suplement es recull en el concepte 474 «A empreses ferroviàries per compensar la pujada dels preus dels carburants», per un import de 2.200.000 euros.

2. El finançament d'aquests suplements de crèdit s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposa l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Secció 3a Mesures en l'àmbit del transport marítim

Article 30. Ajudes als serveis de transport marítim de passatge, de càrrega, o de passatge i càrrega rodada en règim de passatge, en navegacions de línia regular de cabotatge declarades d'interès públic de competència estatal, sobre les línies marítimes interinsulars de règim anàleg de competència autonòmica, i sobre línies regulars de cabotatge marítim de competència estatal.

1. S'estableix un sistema d'ajudes directes als serveis de transport marítim regular de passatgers, de passatge i càrrega rodada en règim de passatge, o serveis de transport marítim regular de càrrega corresponents al tram que serveixi de connexió entre la península i els territoris no peninsulars, així com entre aquests entre si.

Els serveis de transport marítim regular considerats són els inclosos en les línies regulars de cabotatge marítim que facin escala exclusivament en ports nacionals de competència estatal que regulen el Reial decret 1516/2007, de 16 de novembre, pel qual es determina el règim jurídic de les línies regulars de cabotatge marítim i de les navegacions d'interès públic, i els acords del Consell de Ministres de 15 de desembre de 2020 i 22 de febrer de 2022, i les connexions derivades de l'article 31 del Reial decret llei 20/2021, de 5 d'octubre.

L'àmbit d'aplicació se circumscriu a les línies de cabotatge que s'hagin comunicat a la Direcció General de la Marina Mercant amb un termini d'antelació mínim de quinze dies abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les línies interinsulars de les illes Balears declarades d'interès estratègic per l'article 14 de la Llei 11/2010, de 2 de novembre, d'ordenació del transport marítim de les illes Balears, i les línies que atenen les necessitats bàsiques de comunicació marítima interinsular de les illes Canàries, enumerades en els annexos I i II del Decret 9/2009, de 27 de gener, pel qual es desplega el règim especial de prestació dels transports marítics regulars.

2. Quantia de l'ajuda: s'estableix en 0,1375266 cèntims d'euro per cada milla navegada per tona d'arqueig brut (GT), calculada per a cadascun dels vaixells de passatge, de càrrega, o de passatge i càrrega rodada en règim de passatge, que operin la línia.

3. Beneficiaris: poden ser beneficiàries d'aquesta ajuda les empreses que ho sol·licitin que estiguin reconegudes per l'Administració corresponent com a operadores de les línies regulars incloses en l'àmbit d'aplicació. Si la línia és de competència autonòmica, el sol·licitant ha d'adjuntar un certificat de l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

4. L'import individual de l'ajuda es determina per a cada vaixell en funció del seu arqueig brut i de les milles recorregudes en el seu servei regular. A aquests efectes, com a arqueig brut s'ha d'aplicar el que consti al certificat internacional d'arqueig del vaixell a GT, i si no és possible, al certificat d'arqueig expedit per l'Autoritat Nacional. Quan el vaixell no disposi d'arqueig brut en aquesta unitat de mesura, s'ha d'utilitzar com a unitat la TRB.

Així mateix, en una línia s'ha de prendre com a distància recorreguda la distància entre els ports d'origen i destinació, o la suma de les distàncies entre aquests i els diferents ports d'escala intermedis que es recorrin durant l'itinerari del vaixell, i en aquesta distància recorreguda no es poden incloure trajectes que ja s'hagin inclòs en altres línies. Per determinar la distància entre ports, s'han de fer servir les distàncies publicades per l'Institut Hidrogràfic de la Marina. Per a les distàncies no recollides en la informació que publiqui aquest organisme s'ha d'emprar la consignada a la taula següent o la que determini l'Autoritat Marítima si no hi consta:

Distàncies entre ports

Port A	Port B	Milles nàutiques
La Graciosa (Caleta de Sebo).	Lanzarote (Órzola).	3,5
Lanzarote (Playa Blanca).	Fuerteventura (Corralejo).	8
Fuerteventura (Morro Jable).	Gran Canària (Las Palmas).	59
Gran Canària (Agaete).	Tenerife (Santa Cruz de Tenerife).	36
La Gomera (S. Sebastián de la Gomera).	La Gomera (Valle del Gran Rey).	16

Tot això, sens perjudici de les condicions que es puguin establir per resolució de la Secretaria d'Estat de Transports i Mobilitat Sostenible en relació amb la determinació de distàncies, el càlcul d'arquejos o la configuració de trajectes mitjançant escales a les línies.

5. L'execució efectiva dels serveis duts a terme s'ha d'acreditar mitjançant un certificat de les autoritats portuàries, o dels organismes competents sobre els ports autonòmics, si s'escau.

6. L'òrgan encarregat de gestionar aquestes ajudes és la Direcció General de la Marina Mercant.

7. Sol·licituds: s'han de formular mitjançant compareixença a la seu electrònica del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible, per a la qual cosa s'ha d'emplenar el formulari electrònic i aportar la documentació que a aquest efecte requereixi la Direcció General de la Marina Mercant.

8. Termini de presentació de les sol·licituds: les sol·licituds s'han de presentar, durant un termini d'un mes, a la finalització del termini trimestral d'aplicació d'aquesta mesura, que s'inicia amb l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, i s'han de referir a l'ajuda corresponent als serveis prestats en el trimestre anterior.

9. Les ajudes que regula aquest article no estan subjectes a la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

10. Aquesta mesura té una durada de tres mesos des del 22 de juny de 2026.

11. A fi de finançar les ajudes que preveu aquesta secció, s'aprova la concessió d'un suplement de crèdit de 37 milions d'euros a la secció 17 «Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible», servei 32 «Direcció General de Marina Mercant», programa 441N «Subvencions i suport al transport marítim», concepte 442 «Compensació econòmica a empreses públiques o privades de transport marítim per la prestació del servei de navegacions d'interès públic».

Atès que el procediment de gestió d'aquestes ajudes directes inclou una revisió detallada, comptable i tècnica, i incorpora un tràmit d'al·legacions, és possible que la

seva gestió excedeixi els terminis de justificació, fiscalització i comptabilitat de l'exercici corrent. Per aquesta raó, i sobre la base del principi de seguretat jurídica i del compliment del procediment administratiu, es considera que els crèdits que s'habiliten per atendre-les han de tenir la consideració d'incorporables.

12. El finançament del suplement de crèdit i de les incorporacions que es tramiten s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposa l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

CAPÍTOL V

Mesures de caràcter social

Article 31. *Prohibició de l'acomiadament.*

1. Les empreses beneficiàries de les ajudes directes que preveu aquest Reial decret llei no poden acomiadar a causa de força major i per causes econòmiques, tècniques, organitzatives i de producció derivades de la situació a què es pretén fer front, fins al 30 de setembre de 2026.

L'incompliment d'aquesta obligació comporta el reintegrament de l'ajuda rebuda i la qualificació de l'acomiadament com a nul.

2. En el cas de contractes fixos discontinus, les causes esmentades a l'apartat anterior tampoc no justifiquen la fi del període d'activitat ni la falta de crida, fins al 30 de setembre de 2026.

3. En el cas de les cooperatives, les seves assemblees generals no poden fer ús de l'habilitació que recull l'article 85.1 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, per reduir, amb caràcter definitiu, el nombre de llocs de treball de la cooperativa o modificar la proporció de les qualificacions professionals del col·lectiu que la integra per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció o en el cas de força major, fins al 30 de setembre de 2026.

Article 32. *Mesures aplicables en matèria de mobilitat sostenible a la feina a les empreses beneficiàries d'ajudes directes.*

En el cas de les empreses que compleixin els requisits que preveu l'apartat 1 de l'article 26 de la Llei 9/2025, de 3 de desembre, i siguin beneficiàries de les ajudes directes previstes amb motiu d'aquest Reial decret llei, l'incompliment de l'obligació de disposar d'un pla de mobilitat sostenible per part de les empreses comporta el reintegrament de les ajudes rebudes.

Disposició addicional primera. *Compensació al sector elèctric per la modificació de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica durant l'exercici 2026.*

1. A fi de compensar el sector elèctric per la modificació de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica durant l'exercici 2026, de manera extraordinària i d'acord amb l'apartat 2 e) de l'article 13 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, es destina al sistema de liquidacions del sector elèctric un import de 315 milions d'euros per cobrir els costos finançats pels càrrecs del sistema elèctric corresponents i garantir l'equilibri entre els ingressos i les despeses associades als càrrecs del sistema elèctric.

Aquesta compensació és addicional a la que reconeix la disposició addicional catorzena del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març.

2. Per tal de finançar l'aportació al sistema elèctric que regula l'apartat anterior, s'aprova un suplement de crèdit per un import de 315 milions d'euros de la secció 23 «Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic», servei 03 «Secretaria d'Estat d'Energia», programa 000X «Transferències i lliuraments interns», concepte 734

«A la CNMC per finançar aportació extraordinària al sistema elèctric per compensar la modificació de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica».

El suplement de crèdit anterior té la repercussió següent en el pressupost de l'organisme 302 «Comissió Nacional dels Mercats i la Competència» de la secció 27 «Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa»:

a) En el pressupost d'ingressos, en el subconcepte 702.05 «Del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic per compensar les despeses i garantir l'equilibri del sistema elèctric», per un import de 315 milions d'euros.

b) En el pressupost de despeses, en el programa 425 A «Normativa i desenvolupament energètic», concepte 776 «Per compensar al sector elèctric al sistema elèctric la modificació de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica», 315 milions d'euros.

El finançament del suplement de crèdit anterior s'ha d'efectuar de conformitat amb l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

3. Addicionalment, es pot compensar el sistema elèctric fins a l'import equivalent a la reducció de recaptació a conseqüència de la modificació de l'impost sobre el valor de la producció d'energia elèctrica durant l'exercici 2026, amb el límit màxim de la quantitat necessària per assolir l'equilibri entre els ingressos i les despeses associades als càrrecs del sistema elèctric.

A aquest efecte i amb un informe previ, preceptiu i favorable de la Secretaria d'Estat de Pressupostos i Despeses, s'autoritza el lliurament de l'import precís del crèdit pressupostari 23.03.000X.738 «A la CNMC per finançar costos del sector elèctric d'acord amb la disposició addicional segona de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica», sense que calgui aplicar el procediment que estableix l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica».

Disposició addicional segona. Publicitat de les mesures fiscals temporals en matèria energètica.

En relació amb les mesures que recullen els articles 5, 6 i 7, les estacions de servei i altres establiments de subministrament al detall de carburants i combustibles estan obligats a donar la publicitat adequada a aquestes mesures. A aquests efectes, sens perjudici de la utilització de la seva pròpia cartelleria i dissenys corporatius, poden emprar el model descarregable des de la pàgina web de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a l'adreça següent: www.sede.agenciatributaria.gob.es.

Disposició addicional tercera. Règim de les despeses de les entitats i les administracions públiques afectades al finançament de subvencions integrades en el Pla de recuperació, transformació i resiliència.

1. Quan els actes de verificació de la despesa de l'entitat executora de les fites i els objectius inclosos en la darrera sol·licitud de pagament presentada del Pla de recuperació, transformació i resiliència posin de manifest que l'import finalment justificat i verificat, amb càrrec al finançament del Mecanisme de Recuperació i Resiliència, de subvencions, és inferior a l'import concedit dels projectes presentats als efectes de l'avaluació de les fites i els objectius i de la determinació del seu grau de compliment, aquests romanents de les entitats decisores o executores s'han de destinar necessàriament al finançament d'actuacions en les mateixes àrees polítiques del Pla en què s'han produït. Les entitats decisores, a partir de la informació que proporcionin les entitats executores, han d'identificar les fites i els objectius que s'han d'acollir a aquest règim i la quantia afectada. És nul·la de ple dret qualsevol actuació que contravingui a aquesta disposició.

2. Les obligacions anteriors són aplicables a les entitats i els òrgans que compleixin la definició que preveuen l'annex I de l'Ordre HFP/1030/2021, de 29 de setembre, per la

qual es configura el sistema de gestió del Pla de recuperació, transformació i resiliència, i les seves resolucions de desplegament.

3. Aquesta disposició és aplicable immediatament des de la seva entrada en vigor. Sense perjudici d'això, mitjançant un acord del Consell de Ministres es poden dictar instruccions per aplicar els apartats anteriors i garantir l'execució final correcta dels fons del Mecanisme de Recuperació i Resiliència.

Disposició addicional quarta. *Compatibilitat amb l'ordenament comunitari.*

1. L'aplicació dels tipus de gravamen en l'impost sobre hidrocarburs que se situen per sota dels tipus mínims que regula la Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre de 2003, per la qual es reestructura el règim comunitari d'imposició dels productes energètics i de l'electricitat, s'ha notificat de conformitat amb el procediment que regula l'article 19 d'aquesta Directiva.

2. L'aplicació de les mesures que recullen els capítols III i IV s'ha d'ajustar al que disposa l'ordenament comunitari en matèria d'ajudes d'Estat.

L'efectivitat plena de les ajudes que preveuen els capítols III i IV està vinculada a la seva subjecció a un règim de compatibilitat determinat; a l'establiment d'un marc temporal d'ajudes estatals; o a una decisió de la Comissió Europea que n'autoritzi la compatibilitat amb el mercat interior, o un instrument equivalent.

3. Així mateix, les ajudes que preveu el capítol III s'han de subjectar a l'article 45 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març.

Disposició addicional cinquena. *Actualització dels paràmetres retributius del règim retributiu específic aplicables al semiperíode 2026-2028.*

En el termini de 3 mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei s'han d'actualitzar, mitjançant una ordre ministerial i amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, els paràmetres retributius que estableix l'Ordre TED/53/2026, de 27 de gener, per la qual s'actualitzen els paràmetres retributius de les instal·lacions tipus aplicables a determinades instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, a l'efecte d'aplicar-los al període regulador que s'inicia l'1 de gener de 2026, i s'aproven noves instal·lacions tipus i els seus paràmetres retributius corresponents, per adaptar-los com a conseqüència de la reducció de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica que estableixen els articles 14 i 15. Aquesta actualització s'ha d'efectuar sense perjudici de les actualitzacions que preveu l'article 20 del Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus.

Disposició addicional sisena. *Efectes de les mesures sobre l'impost sobre el valor de la producció d'energia elèctrica.*

Les modificacions relatives a l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica que estableixen els articles 14 i 15 d'aquest Reial decret llei es consideren un canvi regulador als efectes de revisar els contractes i els instruments de cobertura a termini d'electricitat subscrits abans de l'entrada en vigor de la norma.

Disposició addicional setena. *Aprovació de la llista d'estacions de servei de combustibles i carburants obligades a instal·lar punts de recàrrega per les vendes efectuades l'any 2025.*

Excepcionalment i en un termini màxim de 4 mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la persona titular de la Secretaria d'Estat d'Energia ha d'establir, mitjançant una resolució, la llista d'estacions de servei de combustibles i carburants obligades a instal·lar infraestructures de recàrrega en virtut dels apartats 7 i 8 de l'article 15 de la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica,

per les seves vendes corresponents a l'any 2025. De la mateixa manera, amb caràcter excepcional, la resolució següent, que ha de tenir com a referència les vendes de l'any 2027, s'ha de publicar en el primer semestre de 2028, moment a partir del qual opera la periodicitat que estableix l'apartat 7 de l'article 15.

Disposició addicional vuitena. *Estudis d'urgència sobre la productivitat de les ries gallegues.*

1. L'Agència Estatal Consell Superior d'Investigacions Científiques, a través del Centre Nacional Institut Espanyol d'Oceanografia, com a centre de recerca i serveis tècnics de referència del Govern, ha de dur a terme estudis d'urgència sobre la salinitat, l'escalfament i la pèrdua de biomassa a les aigües de les ries gallegues i els seus efectes en el descens de la productivitat en els sectors marisquer i pesquer.

2. Per planificar i dur a terme aquests estudis, així com per garantir-ne la coordinació amb les entitats públiques gallegues de recerca, es crea un Comitè d'Assessorament, que presideix la persona titular de la Direcció del Centre Nacional IEO i que integren representants de la Secretaria General de Pesca del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de la Conselleria de Pesca de la Xunta de Galicia, de l'Agència Estatal CSIC, de les confraries de pescadors i de les organitzacions de productors.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori de funcionament de l'enllaç Península-Ceuta.*

1. Transitòriament, i fins que es defineixi un marc regulador nou per a la disponibilitat de generació gestionable a la Ciutat Autònoma de Ceuta, s'estén el règim d'aplicació del Reial decret 1623/2011, de 14 de novembre, pel qual es regulen els efectes de l'entrada en funcionament de l'enllaç entre el sistema elèctric peninsular i el balear, i es modifiquen altres disposicions del sector elèctric, a l'operació de l'enllaç entre els sistemes elèctrics peninsular i de Ceuta.

2. Amb aquesta finalitat, l'operador del sistema ha d'aplicar els procediments d'operació que siguin aplicables amb les particularitats necessàries derivades de les característiques pròpies de l'enllaç entre els sistemes elèctrics peninsular i ceutí.

En concret, el càlcul del desviament net del programa de l'enllaç del sistema elèctric peninsular amb el sistema elèctric de Ceuta, que preveu el procediment d'operació 14.4. «Drets de cobrament i obligacions de pagament pels serveis d'ajust del sistema», s'ha de calcular com la diferència entre l'energia mesurada en el punt frontera de l'enllaç amb el sistema ceutí.

3. El règim de funcionament que preveu aquesta disposició té efectes el dia 1 del mes següent al mes en què es compleixin quatre mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

No obstant això, si es produeix un retard en la posada en servei de l'enllaç que pugui comprometre l'entrada en funcionament del règim que preveu el termini que assenyala el paràgraf anterior, la persona titular de la Secretaria d'Estat d'Energia, mitjançant una resolució i amb un informe motivat previ de l'operador del sistema que justifiqui la necessitat d'aquest ajornament, pot posposar la data que preveu el paràgraf anterior. La nova data ha de coincidir, en tot cas, amb el primer dia del mes corresponent.

Disposició transitòria segona. *No consideració de les bonificacions i les ajudes que preveu aquest Reial decret llei per calcular la revisió del preu del transport per carretera.*

Per calcular la revisió del preu del transport en funció de la variació del preu del combustible, de conformitat amb el que preveuen la Llei 15/2009, d'11 de novembre, i l'Ordre FOM/1882/2012, d'1 d'agost, per la qual s'aproven les condicions generals de contractació dels transports de mercaderies per carretera, no es poden considerar les

bonificacions i les ajudes extraordinàries i temporals per sufragar el preu del gasoil consumit en el transport per carretera que preveuen el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, i aquest Reial decret llei.

Disposició derogatòria única. *Normes derogades.*

1. Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.
2. Queda derogat expressament, amb efectes des de l'1 de gener de 2027, el capítol V del títol I del Reial decret llei 6/2022, de 29 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en el marc del Pla nacional de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna.
3. Es deroga l'article 53.8 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.
4. Es deroga l'article 13.6 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.

Disposició final primera. *Modificació de l'Ordre FOM/1882/2012, d'1 d'agost, per la qual s'aproven les condicions generals de contractació dels transports de mercaderies per carretera.*

L'Ordre FOM/1882/2012, d'1 d'agost, per la qual s'aproven les condicions generals de contractació dels transports de mercaderies per carretera, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica la condició general 3.4 de l'annex, que queda redactada en els termes següents:

«3.4 Revisió del preu del transport per carretera en funció de la variació del preu del gasoil:

Quan el preu del gasoil hagi augmentat entre el dia de la formalització del contracte i el moment en què s'efectuï el transport, el portador ha d'incrementar en la seva factura el preu inicialment pactat amb la quantia que resulti d'aplicar la fórmula i els coeficients que s'indiquen a continuació:

$$\Delta P = \frac{G \times P \times C}{100}$$

ΔP = variació del preu de transport contractat;

G = índex de variació percentual del preu mitjà setmanal del gasoil fet públic per l'Administració entre el moment en què es va formalitzar el contracte i el moment en què es va dur a terme efectivament el transport; per calcular aquest índex, els preus mitjans del gasoil han de prendre com a referència:

– En els vehicles subjectes a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs que preveu l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, el preu d'adquisició del combustible, sense tenir en compte l'impost sobre el valor afegit ni la devolució parcial pel gasoil professional.

– En els vehicles no subjectes a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs que preveu l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, el preu d'adquisició del combustible, sense tenir en compte l'impost sobre el valor afegit.

P = preu del transport establert en contractar.

C = coeficient vinculat al preu del gasoil abans d'impostos. Per determinar el coeficient C s'ha de tenir en compte el preu mitjà setmanal del gasoil fet públic per l'Administració (P_{med}), entès com el preu d'adquisició del combustible, sense tenir

en compte l'impost sobre el valor afegit ni la devolució parcial pel gasoil professional quan sigui aplicable de conformitat amb el que estableix l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre.

S'han d'atendre els criteris següents:

a) Vehicles amb una massa màxima autoritzada igual o superior a 20.000 quilograms, amb excepció dels d'obres:

Pmed	Coefficient C
$P_{med} < 1,18 \text{ €/l}$	0,3
$1,18 \text{ €/l} \leq P_{med} < 1,73 \text{ €/l}$	0,4
$P_{med} \geq 1,73 \text{ €/l}$	0,5

b) Vehicles amb una massa màxima autoritzada superior a 3.500 quilograms i inferior a 20.000 quilograms, amb excepció dels d'obres:

Pmed	Coefficient C
$P_{med} < 1,28 \text{ €/l}$	0,2
$1,28 \text{ €/l} \leq P_{med} < 2,13 \text{ €/l}$	0,3
$P_{med} \geq 2,13 \text{ €/l}$	0,4

c) Vehicles d'obres amb una massa màxima autoritzada superior a 3.500 quilograms:

Pmed	Coefficient C
$P_{med} < 1,08 \text{ €/l}$	0,2
$1,08 \text{ €/l} \leq P_{med} < 1,78 \text{ €/l}$	0,3
$P_{med} \geq 1,78 \text{ €/l}$	0,4

d) Vehicles amb una massa màxima autoritzada igual o inferior a 3.500 quilograms:

Pmed	Coefficient C
$P_{med} < 1,08 \text{ €/l}$	0,1
$1,08 \text{ €/l} \leq P_{med} < 2,33 \text{ €/l}$	0,2
$P_{med} \geq 2,33 \text{ €/l}$	0,3

De la mateixa manera, l'obligat al pagament del transport ha d'exigir una reducció equivalent del preu inicialment pactat quan el preu del gasoil s'hagi reduït entre la data de la formalització del contracte i la d'acompliment efectiu del transport.

La fórmula assenyalada anteriorment és d'aplicació automàtica sempre que l'índex de variació percentual del preu mitjà setmanal del gasoil fet públic per l'Administració entre el moment en què es va formalitzar el contracte i el moment en què es va dur a terme efectivament el transport (índex G) hagi experimentat una variació igual o superior al cinc per cent, llevat que, expressament i per escrit, s'hagi pactat un llindar més baix abans o de manera simultània a la formalització del contracte.

La revisió automàtica que estableix el paràgraf anterior s'aplica sense perjudici de la revisió periòdica del preu inicialment pactat que estableix la condició 8.3.

El pacte en contra del que disposa aquesta condició es considera nul.

El que disposa aquesta condició es dicta en execució dels criteris que marca l'article 38 de la Llei 15/2009, d'11 de novembre, del contracte de transport terrestre de mercaderies.»

Dos. Es modifica la condició general 8.3 de l'annex, que queda redactada en els termes següents:

«8.3 Revisió obligatòria del preu inicialment pactat per l'evolució del preu del combustible:

En els contractes de transport continuat, s'ha de revisar, en tot cas i de manera automàtica, coincidint amb el període de facturació acordat, el preu inicialment pactat mitjançant l'aplicació de la fórmula que preveu la condició 3.4, independentment del percentatge en què hagi variat el preu del combustible.

El que disposa aquesta condició es dicta en execució dels criteris que marca l'article 38.2 de la Llei 15/2009, d'11 de novembre, del contracte de transport terrestre de mercaderies.»

Disposició final segona. *Salvaguarda del rang de disposicions reglamentàries.*

Les previsions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per part d'aquest Reial decret llei poden ser modificades per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final tercera. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.6a, 7a, 13a, 14a, 15a, 19a, 21a, 23a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil; legislació laboral, sens perjudici que l'executin els òrgans de les comunitats autònomes; bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; hisenda general i deute de l'Estat; foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica; pesca marítima, sens perjudici de les competències que s'atribueixin a les comunitats autònomes en l'ordenació del sector; ferrocarrils i transports terrestres que transcorrin pel territori de més d'una comunitat autònoma; legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sens perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció, i bases del règim miner i energètic.

Disposició final quarta. *Facultats de desplegament.*

El Govern i les persones titulars dels diferents departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

29 de juny de 2026.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN